

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES
PASSEIG DE GRÀCIA, 34, BAIXOS.—TELEF. 1451-A.

BARCELONA, diumenge, 14 de gener de 1923

TALLERS D'IMPRESSA
CARRER DE BARCELONA, 11 i 13.—TELEF. 1116

EDITORIAL

La política de l'estruc

No podem agrair a "La Veu de Catalunya" la confusió que, en el seu editorial "L'eixorquida dels extremistes" i en altres anteriors, vol fer entre les diverses tendències catalanistes que se separen avui de les doctrines i dels procediments de la Lliga Regionalista. Un deure elemental de bona fe hauria d'obligar el nostre col·lega a establir les degudes distincions entre aquelles tendències, evitant de presentar amb un caire fals l'ideari i l'actuació dels qui sostenim les conclusions aprovades per la Conferència Nacional Catalana de l'any passat.

Havem exposat francament i explícita les nostres idees i ningú que discuteixi amb coneixement de causa i amb cordial lleialtat pot presentar-nos com a sistemàtics partidaris dels procediments de violència, en oposició als procediments evolutius. Encara és menys possible el presentar-nos com a fomentadors de futures guerres civils entre catalans i com a perpetuadors, en una Catalunya políticament lliure i socialment justa, de reaccions desintegradores i dissolventes.

Si el característic polític que ha escrit l'editorial comentat no practiqués a Catalunya, tot combatent-la a Madrid, la política de l'estruc, s'hauria donat que en els parlaments dels nostres amics i en els articles de les nostres publicacions havem condemnat l'apellació sistemàtica a la violència material i ens havem declarat absolutament contraris a la insurgència d'una minoria extremistista contra les institucions pròpies de Catalunya que complessin un jorn amb la voluntat de la majoria del nostre poble. Es ben recent un article signat que, referint-se al cas d'Irlanda, es publica en aquestes pàgines.

"La Veu de Catalunya" sap prou bé quina és la nostra posició. Per això és censurable que amagui el cap sota l'ala o que faci el desentès, i ens vulgui empenyer en determinat sentit. No defensem els procediments revolucionaris en oposició als procediments evolutius. Però creiem que un poble no pot renunciar a cap medi lícit per obtenir la llibertat nacional que li és refusada. L'apellació a la força per la defensa d'una causa justa no la pot rebutjar cap ver nacionalista. El caquetisme, precisament, té entre les seves característiques el supersticiós horror a la sang. No som, doncs, nosaltres els caquetistes.

Seguint pensant, en aquest punt, tal com pensava fa quatre anys En Francesc Cambó. En l'Assemblea magna dels municipis catalans, pronuncià En Cambó un discurs on deia "que el poble català no té dret a retrocedir, que el retrocés seria un sacrifici col·lectiu que justificaria, no solament les represàlies dels governants, sinó el menyspreu més absolut dels altres pobles". I afegia que els més grans danys per a la nostra terra s'han d'acceptar en els moments en què perilla l'ànima del poble, perquè, deia, "no són els catalans de pitjor condició ni d'ànima menys noble que tots els pobles del món que per defensar la llibertat han donat vides".

Hi ha qui voldria llançar-nos cap als extremismos fanàtics i epilèptics, o almenys ens voldria presentar com a extremistes d'aquesta mena. No ho som. No ho serem mai. Repetint les paraules d'un il·lustre amic, direm que no tenim vocació d'energúmena. Però tampoc tenim vocació de mesells.

CARNET DE LES LLETRES

Un llibre de rondalles

L'editorial Catalana acaba de publicar un "Aplic de rondalles", recollides per Valeri Serra i Boidó. És una mostra de la rica diversitat del nostre folklore. Al costat d'una narració humorística, d'una acció, d'un conte breu, d'una transcendència, es troba la llegenda, i aquella que és una llegenda moral, exemplar, i la simbòlica. Totes aquestes rondalles són amorosament aplegades en el recull d'En Serra i Boidó.

L'element meravellós és, no cal dir-ho, el predominant. La humanitat corpòrea de la cançó popular es perd una mica sota l'enfatic de la hipèrbol. Però en el fons de cada llegenda i de cada mite, quina moralitat eterna i universal hi bateja! Les llegendes d'energia i de joia, la confiança en la bona fe, que les rondalles ens encanten, són com el pinyol permanent, amagat sota les imatges i les fantàstiques aventures.

No tots els contes recollits per En Valeri Serra són tan significatius. Alguns, com "El Conill", posen per cas, són pur delectat i estan llires a l'ocasió de la cançó.

En Serra i Boidó ha fet una obra austera i ben feta. Ha recollit les rondalles dels llavis del poble i les ha tornades al poble netes d'impureses, però fides i vives. Aquesta ha estat la seva feina.

L'home que no va viure endolida la seva infantesa amb la mel de la rondalla cantada a la vora del foc, en llegir al públic un recull admirable. Aquest gest assenyalat en l'escriptor un punt de filantropia.

SHIP-BOY

REVISTES I DIARIS

— Al "Giornale della Sera", de Nàpols, Gherardo Morone dedica un article a comentar la personalitat de J.-M. López-Picó.

— Ha aparegut el primer número de la "Fulla Bibliogràfica dels Amics de la Poesia". És d'un finor i d'una discreció extraordinària.

— La revista "Paramita", de Sabadell, sortirà regularment cada mes, com ja hem anunciat. Compta entre els seus col·laboradors literaris, els senyors Arús, Miquel, Sagarra (J.-M. de), Salas, Salas-Papassiti, J. J. de Climent i molts d'altres.

LA OCUPACIO DEL RHUR

LA PROTESTA D'ALEMANYA

Es diu que quan l'ambaixador francès a Berlín, M. de Margerie, portà a mans del ministre d'Affaires étrangères del Reich, Herr Rosenberg, la notificació de les mesures acordades pel Govern francès per a l'ocupació del Ruhr, el personatge alemany s'exclamà, empungut: "Pobre Europa!". La correcció diplomàtica va imposar-se al ministre, que s'abstingué d'extenacions irades per l'estat de les famoses frases històriques dels governants alemanys davant alguns ambaixadors aliats en el moment inicial de la gran guerra.

Però la Premsa alemanya no adopta el mateix to de tristesa resignada. Les protestes periodístiques contra l'ocupació de la conca minera han estat, de bon principi, violentíssimes. Els periodistes sostenen que ha començat una guerra d'invasió a l'est i a l'oest, ensenys que s'ha violat el tractat de Versalles i que la sed imperialista de França porta el món a noves aventures terrífiques. Amb tot i això, les tropes franceses i belgues han pogut realitzar, sense cap entranyament, l'ocupació del Ruhr.

L'oposició oficial s'ha reduït, fins ara, a paraules diplomàtiques. Les grans vagues que s'anunciaven no passaran, sembla, d'una aturada d'un quart d'hora per part dels obrers del Ruhr. Una mica teatralment, el Govern de Berlín declara dia de dol nacional el dia d'avui. Tot això és més planer i menys artístic que la resistència efectiva a l'acció franco-belga.

Entre els articles de la Premsa alemanya, crida l'atenció el de "La Bandera Vermella", òrgan dels comunistes. El dit periòdic publica una crida al poble alemany, declarant que hom ha de prendre tot seguit mesures de defensa. Aquestes mesures consistirien en l'enderrocament del Govern Cuno, al qual substituiria un Govern obrer, que imposaria les càrregues de les reparacions a les classes posseïdores. A més, demana una vaga ge-

neral de protesta a tot el país, i l'apellació al proletariat de totes les potències. Verament, si els comunistes alemanys aconseguien aplegar els diners necessaris per a les reparacions militars, ja no caldria preocupar-se de les reparacions econòmiques i socials, pagués l'import de les reparacions, els francesos abandonarien Essen i el Ruhr, i farien a més tots els compliments d'aquest món als revolucionaris alemanys.

Els altres diaris es mostren menys patètics. La nota irònica és conreada pels socialistes majoritaris de "Vorwaerts" i pel "Tageblatt". El primer no acaba de creure en les intencions pacífiques de França al moment d'anar a la conca del Ruhr amb infanteria, cavalleria, artilleria i tancs. El segon observa que pel mateix procediment de fer acompanyar per les tropes els membres d'una missió tècnica, podria França ocupar Berlín.

No cal creure en les amenaces que formulen alguns diaris alemanys, ni cal creure tampoc en la resignació del Govern i del poble. Tot és qüestió de força i de temps. Ara Alemanya crida i està quieta, perquè sap que si intentés una resistència activa passaria en gravíssim perill el seu país. Però tan bon punt veïa una ocasió favorable, traduiria en la violència dels actes la violència que té avui al cor.

A. ROVIRA I VIRGILI

El lector diu...

LES FULLES VOLANTS

Estan molt bé; aquesta és una idea magnífica, per la qual aquest modest saluador de la signa, vol felicitar els directores d'Acció Catalana. Però això no és prou. Hi ha nombroses qüestions que en un d'aquests fragments dialèctics entre proselitisme catalanista i enemics del catalanisme s'originen impensadament i deixen sense argumentació el catalanista poc preparat. Avui mateix he presenciat una d'aquestes polèmiques entre un obrer catalanista i un altre d'indiferent. El catalanista anava acompanyat del contrari, fins que tot d'una, l'indiferent saltà amb aquesta objecció estulta:

"I bé, que en política ni jo ni vos d'esser governats per consellers enlloc de catalans? Tenim, per ventura, una peseta més o menys? Jo, francament, no em sento gens perjudicat".

El catalanista es quedà amb un pam de nas i potser convengut i tot.

Cal dir, doncs, editor petits tendenciosos de proselitisme, en els quals i en forma dialògica o en una altra, se suscitessin aquestes minúscules problemes de dialèctica catalanista popular, seguits de llur natural solució, tot amb la major claredat possible.

RAUL MONJO

EL DISCURS DE LA BARCELONETA

Duran.—Mol, això ha anat molt fred...

Cambó.—En política, tant com el fred, tant com el foc.

BARCELONA EN 1770

La reconstitució nacional

L'evocació més corrent del XVIII segle ens el presenta com un temps fèrtil en què el món procura, per damunt de tot, divertir-se, i esbrava les seves activitats en les aventures, en els amors a flor de pell, en les festes galants, en l'atzar del joc i en l'escenografia dels salons on brillen les sedes i les joies. Però, mentre l'escuma de la vida fàcil es mostra en la superfície, en el fons el pensament humà, prenyat de revolucions, treballa a continguda tensió. Sota els rulls de les perquines empolsades, molts de fronts s'inclinen pensatius, lluny del corollí, en la quietud de les cambres d'estudi.

Potser una de les causes més directes de l'aparició exterior del segle XVIII és el que per l'acció dels freqüents viatgers, la humanitat, per primer cop, es fa pròpia i es coneix. L'intercanvi entre el món civilitzat sovintaja, els costums s'imiten, les diversions es fan de caràcter universal. Però no únicament les festes. Aquesta major relació fa créixer no solament la cultura adquirida, sinó també la set de cultura. El segle XVIII, tornant-se en un sòlid fons de nacionalisme, comença la seva crítica política, filosòfica i científica. S'inicia l'experimentació. Pot dir-se que neix aleshores la ciència moderna.

Barcelona, ciutat sempre oberta a les inquietuts i de cara a l'Europa, no pot quedar exclosa d'aquesta preocupació. Un intent moviment cultural es produïx. Es curiós constatar que les fulles periodiques del temps tracten amb gran extensió temes científics, que sembla obeir a un general desig. Res no hi ha que la ingenuïtat amb què aquestes matèries són exposades ara ens faci somriure. Però és remarcable el que en 1762 el poble s'interessa amb qüestions com la "Physica com a ciència especulativa", "els principis intrínsecs del cos natural", "els entes simples", "la doctrina atomista", "la matèria subtil, estrada i globulosa" i "la forma substancial", de les quals parlen amb assistència els periòdics de l'època.

Aquesta preocupació científica cristal·litza en còpiacs de persones cultes, en es discuteixen temes de totes les branques del coneixement. D'elles, la més important, fou la de cases el marqués de Llupià, veníu que ja el 1764 era coneguda a la ciutat amb el nom de Terribles Plúies, elevada per títol reial, en 1770, a Acadèmia de Ciències Naturals i Arts, la qual es dividí en les següents seccions: Algebra i Geometria; Ètica, Hidrografia i Meteorologia; Electricitat, Magnetisme i altres atraccions; Optica i les seves parts, fonaments, propietats i usos del foc i de la llum; Pneumàtica i Acústica; Història natural; Botànica; Química; Agricultura. Classificació curiosa, feta a les palpentes, a l'ombra, tot just aclarida per uns pocs fets isolats i inconexos, d'una ciència que s'inicia.

Així nasqueren les nostres Acadèmies, no per artificial creació, sinó conseqüent una activitat científica ja existent. Per això és més de dolre que

des del principi de la seva vida sofressin tirànicament d'una castellanització forçada. A l'ensenyament que reconeixia l'entitat Carles III, hi atorgava uns Estatuts dient textualment que "los trabajos académicos se escribirán en lengua castellana (la única que se ha de hablar en todas las funciones de la Academia)". Encara en els temps que som, les nostres Acadèmies, per dissort, se'n ressentent força, d'aquest vici d'origen.

Però si degut a la subtil influència d'un despotisme il·lustrat alguns intel·lectuals, perdent-se pels camins de l'universal i l'abstracte, s'apartaren de la deu racial, considerant el treball per la nació com a cosa en ells aliena, en canvi, altres amb concepció, activitat i seny de veritables estadistes, realitzaven, d'acord amb l'estament productor, una de les obres més importants que en tots els temps s'hagin emprès, pel creixement i la vitalitat del nostre poble.

Barcelona, passada la primera mutació del segle XVIII, enrobustia amb el treball una forta renaixença de poc empresa. Mentre la indústria començava d'arrelar-se, el comerç, amb l'abolició de l'arbitrariorat tirànic que el privà del tracte amb Amèrica, prenia una nova volada. Però tota aquesta activitat, primer amorosa i espontània, calia vertebrar-la, organitzant-ne el desenvolupament. Aquesta fou la tasca de la memorable Junta de Comerç creada per natural necessitat en 1758, ratificada per Carles III en 1763, la qual, com diu Pi i Arimón, "es va fer efectiva a l'accedora al respecte i veneració dels seus compatriotes, mentre va tenir àmplies atribucions, abans de fer-la de mort en 1847, amb una reorganització unificadora per tot l'Estat espanyol, igualant absurdament un nucli de vitalitat activa a unes artificioses ficcions provincianes".

L'acció de la Junta de Comerç fou decisiva. I ho fou perquè els homes que la dirigien, compregueren la seva unió amb un ample concepte més ambiciós d'un gran futur que ara patia èxit immediat. Malgrat del definit del seu títol, es preocupà, ultra del comerç, de totes les branques de la producció, sense descurar-se ni oblidar mai els furs de l'espirit. Segons l'Autèntic, "ella sola omple la història artística, literària i mercantil de Barcelona en aquella època". Protegeix la indústria, però en preven els perills de la seva exclusivitat i limita per tal que es completi amb un gran comerç. L'Autèntic, en un estudi en què justament es plany que el renaixement econòmic de Catalunya "hagi solament derivat fatalment a la industrialització, apartant-se dels dominis del gran comerç, del comerç internacional i fins de l'orientació marítima", assenyalava que "la Junta, amb la seva admirable i mai promulgada acció cultural i els seus assaigs de comerç col·lectiu, va intentar portar el corrent de l'activitat productora per camins més oberts".

Aquesta acció cultural constituïx la base de la seva obra. Com diu l'Autèntic, tenint per fi l'enaltiment de Catalunya, la veiem emprendre la seva tasca amb tant d'entusiasme, que establix, tot seguit, cattedres de belles arts, d'indústries i d'agricultura" — fundà més tard, per primera vegada aquí, una Escola d'Agricultura, tècnica-pràctica i botànica — "dona pensions per anar a estudiar a l'estranger, afavoreix la publicació d'obres, en costea d'altres... i és, en fi, el veritable despertador de l'espirit català". Curios i acompanyador és constatar, llegint aquest índex, que quan, molts anys més tard, s'ha fet possible iniciar una nova acció rectora catalana—l'actual Mancomunitat—responent a la manera d'esser de la raça, no solament l'orientació cultural ha estat la mateixa, sinó que és evident la semblança en els mètodes usats. Així la moderna i desperta activitat del nostre Govern s'entronca amb el millor de la tradició històrica.

Exemplar resulta establir un paral·lelisme entre Catalunya i Espanya, en aquesta segona meitat del segle XVIII. La primera, per la voluntat dels seus fills, pel treball insistent de cada dia, per l'acció sàvia i coordinada de l'autòctona Junta de Comerç, es troba en un moment de franca renaixença, deguda solament, com remarca Sempere i Miquel, a la pròpia iniciativa i esforç i en res al Govern central. Que no és favor el cessament de la injustícia!

Indubtablement Barcelona aprofità de la major tolerància del rei estrangeritzat i modern que fou Carles III. Semblava de moment que Espanya també podria ressorgir a l'estímul dels estadistes de clara visió que momentàniament la regiren. Però quan Carles III, cansat i neurastènic, es cançà a El Pardo, a distreure en continues caecres la seva invencible malenconia, amb ell es tancaren les il·lusions de la possibilitat d'una altra Espanya.

Barcelona havia emprès el camí segur. I així, mentre baixava del peüden, en la podridura del regnat de Carles IV, Madrid es distreia en el casti-

cisme de les festes populars on rumbejava Maria Lluïsa, Catalunya, malgrat de la superficial castellanització fictícia, havia retrobat en el treball el temps de la raça, començant inconscient, però ben definida, la reconstitució nacional.

Aquesta obra que amb lentitud es consolidava, fou trencada brutalment pels esdeveniments del cicle napoleònic que pertorbaren tota la vida europea. Sense ells o sense la desastrosa invasió que per inèrcia mental prengué Catalunya en la lluita, és probable que el curs fatal de la seva història s'hauria avançat de més d'un segle.

CARLES PI I SUNYER

Full de dietari

Catalano-americanisme

La lectura de l'opulent cartell dels Jocs Florals de Cuba, inserit en aquestes mateixes pàgines, m'ha suscitat un seguit d'emoció diverses.

En primer lloc, hom ha vist la llista dels premis i ha comprès la bella perspectiva que representen per als poetes i prosadors de Catalunya. El dòlar, ara com ara, és la moneda més sana del món. Els poetes i prosadors de tots els temps han tingut avinenteses en què han pensat en la moneda i avinenteses en què no hi han pensat. Però, posats a pensar-hi, sempre han preferit la moneda sana a la moneda malalta o simplement malaltissa.

També m'ha commogut la significança d'aquest Jocs, els primers que se celebren amb solennitat a la illa de Cuba. Entre tots els agrupaments de compatriotes que s'han format arreu del món, pocs han donat tants exemples de tenacitat i d'audàcia com els de Cuba. No cal síns fullejar revistes com "Vida Catalana" i "La Nova Catalunya", per obtenir un testimoni de nacionalisme coherent, de sinceritat perfecta i d'entusiasme generós. Noms com els d'En Claudi Míndez, En Comagla Fontanilles, En Pere Boquet, per no citar-ne d'altres, representen esforços que no podem descomèixer.

Cal dir que els catalans de Cuba es mouen dins d'una atmosfera de simpatia, que les veus disperses d'alguns òrgans espanyolista no poden pas destruir. Molt d'ells són ciutadans de la jove república. La nostra bandera hi és reapetada. Com remarca en un editorial de no fa gaires dies, entre les autèntiques cubanes i els centres catalans regna una cordialitat veritable. Ara mateix, en la convocatòria dels Jocs, trobem un detall significatiu: la festa se celebra a la Universitat Nacional.

Detalls com aquest demostren que, contra el que diuen els nostres excel·lents amics i protectors de Madrid, un català pot entendre's a meravella amb els fills de la Mare Amèrica.

CARLES SOLDEVILA

Converses filològiques

Que un castellà ens adverteixi que ussem malament el verb *venir* en espanyol, ho trobem bé. Ara, com ha succeït algun cop, que pretengui donar-nos entened que no usen bé el verb *venir* en català mateix, això ja és una altra cosa, i encara és pitjor quan els catalans, davant l'advertència del castellà, ens inclinem a creure que potser se'n fà. Si no fos tan arrelat en nosaltres l'ús de *venir* significatiu "anar al lloc on és la persona a qui hom adreça la paraula", potser ja usàrem avui el nostre verb *venir* i anar donant-los la mateixa extensió que als verbs espanyols *venir* i *ir*.

El que no ha passat amb *venir* (de restringir la seva extensió sota la influència del castellà) ha passat amb el mot *senyor*. Abans els catalans deien *senyor* indistintament davant els noms de font i els cognoms; però els castellans ens han fet creure que l'ús de *senyor* davant els noms de font és erroni, i que davant d'ells ens cal emprar *don*. D'aquí les expressions com *Don Joan* i *Senyor don Joan Serra*, calades en les castellanones *Don Joan* i *Señor don Joan Serra*. No en català, *Senyor Joan* és un concret com *Senyor Serra*; i creiem que ja seria hora que ens deslliéssim del mot *don*.

Bandejat *don*, ens restaria *senyor*, que podríem usar davant qualsevol nom propi de persona, com el *senyor* francès; i com a títol menys cerimonios, tindríem encara *En* (N° davant vocal, i Na femení).

Quant a la intercalació, practicada per alguns, del mot *En* entre *senyor* i el nom propi (*Senyor En Joan Serra*), ens sembla una imitació cervil del *señor* espanyol, que caldria rebutjar.

E. FARRA

FINANCES I COMERÇ

SESSIO DE BORSA
del 13 de gener de 1923

Comentari. — El mercat de fi de mes, els valors que s'han cotitzat han vingut millorant l'aura canvia, en particular les accions ferroviàries Nord i Alcanal, les quals han guanyat uns 20 cèntims.

Aquesta millora ha estat deguda a compres que han vingut de fora de nostra plaça, es creu que la mentada fermesa d'ahir no podrà variar la tendència que des d'ara es notaria en les mentades accions, tot el més tornar a tocar canvis que ja ens són coneguts el present mes. Degut al poc negoci que s'opera en aquestes accions no es creu que en pugui ser molt gran mes encara.

Els cotitzats de comptat les dades de l'Estadística irregular: l'interior i l'exterior Ruiz, més els amortitzables han guanyat uns cèntims, les obligacions ferroviàries i en particular les del 5 per 100 no aconsegueixen aconseguir les dades.

En les divises estrangeres, que de en la cotització abans hi ha més negoci degut a les especulacions ràpides, els francs francesos, belgues i líres estan més fluïdes tal com es preveia degut a la represa ràpida que van fer les divises, líres i francs francesos.

RODRIGUEZ

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

BORSA TÀRCA

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
-------------	-----	------	-------

Nord 70/55	70/60	70/40	70/60
------------	-------	-------	-------

Alcanal 70/60	71/00	70/50	71/00
---------------	-------	-------	-------

Colonals 16/00	60/15	60/00	60/15
----------------	-------	-------	-------

Cherres 34/40			34/40
---------------	--	--	-------

Alcanal 10/5			10/5
--------------	--	--	------

C. Duda 12/25	12/25	12/00	12/00
---------------	-------	-------	-------

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
Alcanal 70/40			70/45

Rosa Maristany i Colomé
D'ARNÓ

mori el dia 22 del proppassat, desembre havent rebut
els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

El seu cònjuge Pere Arnó, filla Marcelina, Pere, Rosa, Josefina i Felix, fills polítics Ferran Valls i Taberner i Pere Vilaseca i Arimon, néts, germans, germanes polítics doctor Lluís Llagostera i Margarida Manen de Maristany, llocs (presentes i absents), sobots, cosins, la família tota i la Casa ARNO & MARISTANY, S. A. V., al recordar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que l'encomanin a Déu i es dignin considerar la funció que pel bé etern de l'ànima de la difunta, se celebraran demà, diumenge, dia 15 de l'actual, a dos quarts d'onze del matí, a l'església de la Casa Prebiteral de Caritat.

Les misses, després de l'ofici, i de seguida la del perdó.
El dol es dona per acomiadat
L'Excm. i Ilm. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgència en la forma de consuetud.

No s'ha de participar

L'Excm. i Ilm. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgència en la forma de consuetud.

Cotització oficial de la
Borsa de Barcelona

Dia 13 de gener 1923

DEUTE DE L'ESTAT

Obligacions	Alt	Baix	Tanca
-------------	-----	------	-------

Nord 70/40	70/45	70/35	70/40
------------	-------	-------	-------

Alcanal 70/40			70/45
---------------	--	--	-------

Colonals 16/00	60/15	60/00	60/15
----------------	-------	-------	-------

Cherres 34/40			34/40
---------------	--	--	-------

Alcanal 10/5			10/5
--------------	--	--	------

C. Duda 12/25	12/25	12/00	12/00
---------------	-------	-------	-------

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

||
||
||

ROMEA. — Companyia Zacconi. "Tristi amor", de Giacosa

Els grans poemes dels temps antics i del temps del Renaixement aportaren al teatre una sèrie de temes, tots de gran interès humà; el tema de l'adulteri intervingué dintre d'aquestes aportacions, però no d'una manera exclusiva. En la història natural de la dolor, dels sentiments i de les passions; hi ha moltes espècies interessantsíssimes que no són precisament del gènere adulteri. El teatre dels antics es movia dins d'unes regles, d'un vestit especial, hi havia sempre en ell certes limitacions. Avui dia el teatre no té regles ni limitacions de cap mena, els problemes més externs a l'art i a la literatura, els problemes d'un ordre econòmic p. e. s'han dut a les taules i s'ha intentat tractar-los d'una manera artística.

Al teatre s'hi han arribat a montar sales d'operacions i "bureaux" americans, clíniques, cases de banca i estudis d'avocat; tot el que vulguem! I malgrat això els temes del teatre modern són reduïdíssims.

Hi ha hagut una escola francesa i italiana que encara s'explota a tot arreu, que no s'ha sabut moure dels adulteris. Hi ha autor dramàtic que podria posar a la seva farja "especialista en adulteris". I això és una cosa que arriba a embafar.

La majoria dels drames de ra-dulteri són dels més fals i el més llibre que corre. Com en aquest ram de la qüestió sexual cada cas és un món, no costa res d'anar inventant possibilitats dramàtiques, encara que en el fons sempre passi el mateix.

Una societat acostumada a veure cada dos per tres aquestes comèdies o aquests drames adulterins, acaba per tenir un sentit fals de les coses. Com més engruat és l'adulteri, com més garantia de noblesa tenen els culpables pitjor. Algú creurà que el "Mandragola", de Machiavelli p. e., és més immoral que qualsevol d'aquests drames en què un somniat-fruït ple de bones intencions sedueix la dona d'un home excel·lent. Si a Barcelona s'anuncia la representació de la "Mandragola" ben cert que el públic que s'estima no hi durà les dones ni les filles, en canvi s'anuncia un drama escanyolit de Giacosa, i ja veiem de quin mena de públic s'omple el teatre. I és que el públic es fa uns tips de badar que no tenen perdó de Déu, i aquests senyors que acostumen a les seves dones i a les seves filles a aquests espectacles artísticament dolents i moralment idiotes que no es queixin després si els passa alguna desgràcia.

Que no es pensi ningú que jo ara me los vui donar de moralista; ho ho sóc ni he pretès esser-ho mai i em fan bastanta gràcia certs moralistes barcelonins. L'únic que dic i que faig constar és aquest fet d'inconsciència i fàstic del públic. Un drama d'aquesta mena quan té un fort valor artístic, quan està ple d'aquelles punxes molles de sang humana que ens esgarrapen l'ànima vingui sempre que el rebre amb els braços oberts. Però un drama fals de cap a peus, sense art, ni gràcia, ni humanitat, que saben ben dissenyar-lo amb un verisme naturalista i amb una intenció estúpida i immoral, mai de la vida diré que em sembla una cosa acceptable, encara que sigui d'En Giacosa i encara que el representi En Zacconi i el vagin a veure, com uns desesperats, tots els elements que representen l'aristocràcia i les forces vives de Barcelona.

Tot això és dit a propòsit de "Tristi amor" que, ben mirat, no valdria la pena de parlar-ne, perquè és una obra conegudíssima, que s'ha traduït a la nostra llengua i que s'ha representat per tot arreu de Catalunya.

"Tristi amor" no té cap, absolutament cap valor, tot el que hi passa és més vell i més pobre que l'anar a peu. Fora d'una escena del segon acte, l'escena final, que és habilíssima, i feta amb una gran trassa, no hi ha res de bo. L'escena en què el marit descobreix l'adulteri davant de la seva dona i de l'amant.

Quan el marit, innocent, amb la més bona fe, va obrint els ulls poc a poc i quan els dos culpables es van enfangant de mica en mica, i com més va més es descobreixen.

Aquesta escena, feta per un actor corrent i vulgar, potser no faria cap efecte, però l'art consumat i excel·lent d'En Zacconi en sap treure tan suc, que arriba a apassionar al que s'ho mira i li fa brega pels dintres una mena de "creixent" espectacular.

No cal dir que En Zacconi va fer de "Tristi amor" una creació admirable i que gràcies al seu talent ens empassarem una colla d'escenes, que potser en una altra ocasió ens haurien ensopegat i festegejat d'una manera lamentable.

"DON PIETRO CARUSO" drama en un acte, de Roberto Bracco

Don Pietro Caruso, la seva filla i el comte Fabrizio són els personatges del drama. Don Pietro Caruso és un veïl victorhuguesc, una escombreria moral del romanticisme que ben explotat sempre fa un gran efecte damunt de l'escena. La filla de don Pietro és una moçeta vulgar, seducida pel comte Fabrizio. Don Pietro i el comte tenen d'arreglar uns afers electorals després que el comte ha romput les relacions amb la filla. El comte entrega a don Pietro una quantitat important com a paga dels seus serveis; però la noia veu que aquella quantitat és el preu de la seva honra, i aleshores confessa i acusa i s'esdevé un conflicte de mil dimonis. El comte diu que no s'hi vol casar en definitiva, perquè és filla de qui és, que si vol continuar essent la seva amiga no hi té res a dir. La noia consent a la prostitució i el pare se'n va a trobar al comte, amb la sana intenció de dolar-li la resposta de la seva filla i a més a més d'enganyar-li un tret de revòlver. Així ve a ésser l'argument de l'obra. Però l'argument no és pas el més important. El que té valor és l'exposició i els moviments de la figura moral de don Pietro. Vell donat a la beguda, al joc, a la trampa i a tots els vicis que té la seva filla completament abandonada, però que guarda al fons de l'ànima un sentiment especial de l'honor i de la dignitat humana.

Aquesta mena de personatge, jugat amb la traça de Roberto Bracco, distreu i emociona. Bracco és un excel·lent comediant, un home agut i d'una moltes veçades. Un dramaturg de ploma àcida i intel·ligent. En "Don Pietro Caruso" s'ha deixat tocar una mica de sentimentalisme, encara que la seva agor i el seu cinisme deixen caure gotetes còncaves a totes les escenes de l'obra; però, ben mirat, "Don Pietro Caruso" és un home per la gal·lèria, és una invenció d'un romanticisme primari i sentimental.

En Zacconi hi està de primera, aquesta obra, feta per ell, adquireix un color tràgic-grotesc de bona qualitat. L'estudi analític del personatge, la manera de polir-lo, pintar-lo i esmaltar-lo, tot allò que Zacconi hi posa de l'arxiu dels seus trucs i experiments arriba a convèncer a tot-hom d'una manera absoluta. S'ha de dir que el talent i la forma del drama vénen com l'anell al dit a l'escola dramàtica del gran Ermete Zacconi.

JOSEP MARIA DE SAGARRA

ELDORADO

Amb les funcions d'avui, diumenge, dona fi la temporada de la companyia Ortas.

Demà començarà la temporada de varietats, tenint per base el transformista Frègoli i la xamosa Pilar Alonso, la nostra, la creadora del cuplet català, de "Les Caramelles" i tants altres que l'han feta ja cèlebre en l'art frívol i gran a la vegada quan és interpretat amb la finura de la gentil artista.

Augurem a Eldorado una bona temporada.

Una obra nova d'En Mil·lars-Raurell

Al teatre de l'Orfeó Gracienc tindrà lloc aquest vespre l'estrena del drama d'En Mil·lars-Raurell "La fidelitat d'Elena". La senyora Nicolau ha donat prova de sensibilitat en preocupar-se de posar en escena aquesta obra, que tot just escrita havia desenvol·lat una viva curiositat als nostres cenacles.

Segons les noves que en corren, la producció d'En Mil·lars porta a les taules un problema d'amor i de política que té els seus antecedents llunyans en un conegudíssim afer de la història contemporània de França.

Noves religioses

Avui, Sants Hilari, bisbe; Felix, màrtir, i Malaquies, profeta. Quaranta hores: Avui, a l'església parroquial de Sant Jaume. Hores d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de sis de la tarda.

La missa d'avui: Dominica II després de l'Epifania, color morat.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona dels Dolors, a Sant Cugat.

Adoració nocturna: Avui, Torn de Nostra Dona dels Dolors.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia), Torn de Sant Rafael Arcàngel.

Amir, al matí, van celebrar-se els funerals i enterrament del que va ésser rector dels Angels, doctor Triadó.

L'acte es veié concorregudíssim, posant-se de relleu les simpaties de què gaudia el finat.

El doctor Guillaumet va invitar a dinar, abans d'ahir, al Palau Episcopal, als prelats que es trobaven a Barcelona, amb motiu de la conferència celebrada durant la setmana que acaba de finir.

GALERIES LAIETANES. — Paisatges de M. Llavanera.

Fa cosa d'un any que amb mol·tiu d'una exposició celebrada en aquestes mateixes sales assenyalam el nom d'aquest artista com un dels més prometedors entre els dels pintors de la novella generació.

L'exposició a l'aguany, presa en conjunt i comparada amb la de l'any passat, no produeix pas la mateixa profunda impressió que aquella produïa. És cert que, avui, pel que toca a les obres d'aquest jove pintor, el factor sorpresa ha perdut tot el poder de suggestió que podia tenir aleshores; però tanmateix, el record d'aquelles teles admirables resta ben viu davant de les de l'actual exposició.

Uns amb altres, aquests paisatges d'ara no tenen la solemne simplicitat dels anteriors ni aquell indefinible tremolor finíssim que tan encomanadissa fa l'emoció ni aquella cambrósia espontaneïtat. Aquests d'ara són fets més en fred. En aquells l'emoció era autèntica, ingènua, de primera mà. Els d'ara són com una de reproducció d'aquella emoció, i en aquesta reproducció una mica cuinada, hi han entrat uns elements de reflexió estrany al temperament d'aquest artista d'una delicadesa ruda i apassionada.

El que més encisava i sorprenia d'aquelles teles, especialment unes quantes, era la passió, sincera, que palpitava en aquelles síntesis robustíssimes i admirablement expressives. L'artista s'apoderava amb tal passió del tema, que instintivament en suprimia tot el que hi era accessori i trivial i hi deixava només la pura harmonia que és com si diguéssim l'ànima immortal del paisatge.

En les obres d'ara hi ha una llei de complicació innecessària, una preocupació excessiva d'anàlisis i a estones una disparitat de criteri un xic desconcertant. És veritat que en algunes d'aquestes teles l'aire té una transparència cristal·lina i les masses d'arbre es retallen amb claria i gràciosa precisió com en el quadre del Sant Jordi—que tanmateix resulta una petita facècia—i que el fons del "Pont vell de Ceret" és una meravella de finor, però també ho és que aquelles ombres tan expressives d'arbres s'han ennegrit excessivament i per tant el seu valor, que la tècnica s'ha complicat en detriment de l'emoció, i que aquella augusta i sonora amplitud que regnava en aquella famosa tela de les oliveres empordaneses i en aquell tros de mar de Roses amb les barques, s'ha convertit avui en freda retòrica.

Perquè en aquella ocasió el nostre elogi incondicional va ser profundament sincer i lleial, ara ens permetem de fer aquestes observacions igualment lleials i sinceres. No és pas que ens cobrem un redit; però En Llavanera és dels que tenen dret a la sinceritat cordial dels que el tenim per un dels nostres joves pintors més ben dotats i, sobre tot, per un dels temperaments més selectes entre els pintors catalans, del qual n'esperem, amb justícia, obres d'aquelles que donen tot a un capítol de la història artística d'un país.

C. C.

EL CAMARIN.—Exposició E.

Galwey

En Galwey exposa una col·lecció de paisatges, de Mallorca, pintats amb la robustesa i amb la noble severitat a que ens té habituats.

En diverses ocasions hem parlat de l'obra d'aquest pintor tan personal, sòlid prestigi de la nostra pintura, amb l'admiració que amb justícia es mereix. Pel que toca a aquesta exhibició, no hem de fer sinó ratificar-nos, en l'elogi i retre-li una vegada més el testimoni de la nostra admiració.

SECCIÓ DE BELLES ARTS DE EL SIGLO

Ocupen les diverses sales destinades a exposicions artístiques d'aquests establiments interessants col·leccions de pintures.

El senyor Navarro Fargas n'ocupa una amb una sèrie de notes de color del port, molt lluminoses i simpàtiques. En una altra, el senyor D. Soler hi exposa una col·lecció de paisatges del Pirineu i altres indrets de Catalunya, pintats amb notable habilitat, i els senyors E. Gener i Torres Farell exposen discretes produccions a altres dues sales.

El senyor Larraga hi té uns interessants pintures al temps, executades amb l'estil característic d'aquest pintor ben conegut a Barcelona i unes ceràmiques dignes de menció.

També hi ha una abudosa col·lecció de paisatges del pintor espanyol senyor Martínez Vázquez, del qual ja ens hem ocupat amb la deguda consideració altra vegada.

TIVOLI. — Ballet sobre gel

La categoria artística del "Ballet sobre gel" rau en la d'un darrer número de circ de primer ordre. Els noms de música tan prestigiosos com Liszt, Rimsky-Korsakoff, Wolf-Ferrari i altres, no augmenten l'interès de l'espectacle; potser valdria més que no hi figuressin. És aquest un espectacle vistuosíssim, en efecte, brillant, molt digne de veure's, però en el que convenen més les gracioses danses de la primera part que no pas la interpretació equivocada de la "Scheherazade" de l'eminent compositor rus Rimsky-Korsakoff.

La Charlotte i Pan H. Kreckow són dos patinadors-dansaires sensiblement admirables; fan veritables meravelles sobre la pista de gel que substitueix el paviment de fusta de l'escenari; no podríem trobar ningú que els superés en llur domini del patí.

La novel·la que ofereix el "Ballet sobre gel", viva, ardida; les seves evolucions sobre el gel són com un vol inquiet i trencat d'orenetes. Admira veure aquesta artista patinar per entre un certol de ciris sense fer-ne caure cap, sense apagar ni un sol llumet. La "Dansa apache" és altra victòria de La Charlotte sobre el patí en la qual l'àgil dansarina no oblidia cap de les estranyes i dislocades poses d'aquest ball acrobàtic tan poc estètic, però cert i tan poc absurd.

Krakow és un digne company de La Charlotte. El públic l'admira especialment en la "Marxa militar". Sense cap mena d'exageració podem dir que sigui, com diu el programa, campió mundial del patí.

Entorn d'aquesta primera parella de ball figuren altres patinadors notabilíssims com Dora Wischer i Elsie Dercksen, les dues molt gentils, que fan un deliciós treball en les danses "Flirt de primavera" i "Pierrot i Pierrette". Excel·lents igualment en llurs danses les senyoretes Elvich, Rackow, Rosenthal, Ruckert i Kollet, i senyors Harras i Charles.

Es sabut que la interpretació que Serge Diaghilew donava amb la seva "troupe" famosa de ballarins al magnífic poema musical "Scheherazade", de Rimsky-Korsakoff tenia que veure amb el veritable argument d'aquest, el qual és inspirat en les aventures sumptuoses de Simbad el Marí, de "Les mil i una nits". No obstant, la interpretació de Diaghilew era intel·ligent i la música de Korsakoff respectada. Aquests apreciables artistes del "Ballet sobre gel" imiten l'esmentada interpretació i així ens dona l'avenimentosa de veure l'interior d'un harem oriental en el qual les balades i esclaves, en comptes de ballar amb els seus nus, ballen amb patins... sobre gel. Tal convencionalisme no el podem admetre per més ben disposats que ens trobem a admetre convencionalismes. A més, la pantomima no resulta gens animada; el mateix treball de La Charlotte i de Krakow no arriba a interessar i l'espectacle acaba per ésser infantil. De l'orquestra no podem parlar; d'haver-la sentida Rimsky-Korsakoff hauria pres un disgust mortal.

La presentació d'aquest nou espectacle és discreta; l'atenció del públic es concentra sobre la pista de gel, la novel·la de la qual arriba a ésser una veritable preocupació per a molts apreciats espectadors.

Combinat amb el "Ballet sobre gel" actuen uns notabilíssims excèntrics de molta traça com a juglars i que fan passar una bona estona al públic. "Tato and May" són els noms d'aquests excel·lents artistes. La gràcia especial del grotesc "Tato" que en un principi, per cert, no convenia, s'imposa a la fi per l'acumulació de trucs i per la participació que en sou treball pren el públic.

Ni d'inauguració, el teatre era ple a vessar, però, no obstant, l'excés de públic i la calefacció de la sala, l'aire fred que es deixava sentir de l'escenari — un paisatge nevad decorant la pista de gel—obligava a tothom a romandre amb els abrics i bufandos posats.

La novel·la que ofereix el "Ballet sobre gel" portaria, sense dubte, molta gent al teatre Tivoli.

E. M. F.

Per poder dormir

Es recomana en els casos d'insomni per causa de la tos, asma i altres afeccions bronquials, l'ús del XAROP VIAN, compost amb extracte de diverses plantes medicinals, les quals tonifiquen els bronquis i pulmons, fent desaparèixer la irritabilitat i la infecció sense perjudicar l'estómac.

DIPOSIT: FARMACIA "EL SIGLO", Sant Pau, 33, i principals farmàcies i botiques de apertidors.

FUTBOL
Barcelona-Albillo de Sabinell

Avui es jugarà al camp vell del Barcelona aquest partit que es fa d'interès donada la valua de tots dos bàndols.

Unió Sportiva de Sabadell

Al camp de la Unió tindrà lloc aquesta tarda, a les tres, el partit entre els Clubs que encapçal·len, el qual, no obstant i tenir tots dos Clubs jugadors seleccionats, creiem que amb l'equip que presentaran podran aconseguir fer creixre l'interès del públic.

Els equips seran integrats com segueix:

Avenç: Albar, Barrera, Sellarés, Poveda, Alcover, Gutarons, Vives, Lonsas, Soler, Molera i Sala.

Unió: Pedret, Solà, Moltó, Padró, Holwig, Barrachina, Martínez, Vidal, Feliu, Franch i Fandos.

Astúries-Catalunya

Dimarts vinent LA PUBLICITAT publicarà una extensa i ben documentada informació del partit que aquesta tarda es jugarà a Gijón entre la nostra selecció i la d'Astúries, pel seu enviat especial En Vicens Bernadas.

LAWN-TENNIS

Concurs escolar de tennis

Un grup esportiu d'estudiants que s'ha titulat "Nostres", ha organitzat un torneig de tennis. Aquest es començarà a jugar als finals de l'actual mes de gener.

Les inscripcions es poden dirigir al Consell directiu Capell, Ridaura i Cabré, de la Facultat de Dret.

BOXA

Davant d'una concurrència no molt nombrosa, tingué lloc divendres, al vespre, l'anunciada "soirée" de boxa.

El programa anual es realitzarà en totes ses parts, desenvol·lant-se com segueix:

El primer combat entre Sarrion i Aracil (cadet), pes mosca, tingué caràcter de hatussa i per tant, el seu interès esportiu fou nul. Des de el començament part del públic exterioritzà en veu alta el seu comentari; en el quart "round" el jutge senyor Casanovas hagué d'interrompre el combat amb motiu d'unes paraules groixudes dirigides per Aracil al públic; tot seguit, aquest fou desqualificat i otorgada la victòria a Sarrion. Aquest fall fou rebut favorablement pel públic.

El segon combat entre Vide i Julius, no fou menys accidental. L'estil de tots dos boxadors fou pres a broma; Vide, però, dominà al seu contrincant en el segon "round". En el tercer temps, vegeram dues vegades "knock down" a Julius, el qual havent permanescut voluntàriament a terra deu segons, fou declarat vençut.

El tercer combat, a càrrec de Sergi i Sanxo, pes lleuger, interessà des de el començament: l'agilitat i rapidesa del primer, la serenitat del segon i la ciberna que demostraren tots dos joves boxadors, guanyà la simpatia del públic.

En el primer temps, Sergi, dotat de molta agilitat, atacà sense arribar a dominar; tant aquest com Sanxo col·loquen cops excel·lents, els de Sanxo, però, serbien dotats de major eficàcia. Représ el combat, Sergi segueix ostentant la seva esgrima assenyalant variis cops, molts dels quals no obtenen l'efectivitat necessària ni toquen tant sols el seu contrari; en canvi Sanxo es fa notar en variis directes i crochets realitzats plenament. Els següents "rounds" es desenrotllen en la mateixa forma, accentuant-se el domini de Sanxo a mida que transcorre el combat, i particularment es fan notar els seus directes i crochets d'esquerra; pot demés, Sergi encaixa perfectament i esquiva molt. La decisió dels jutges fou favorable a Sanxo, essent proclamat vencedor per punts. Tots dos boxadors foren aplaudits en retirar-se del "ring".

En el quart combat Fabregat dintre la seva peculiar modestia, se'n presentà en plena forma enviant "knock down" en el primer "round" al seu contrincant Uríasum d'un superp crochet. En el segon i tercer "round" el darrer prengué l'ofensiva i dominà quasi completament. En el quart temps Fabregat reacciona i marca molts més que el seu contrari i successivament en els "rounds" següents va creixent fins obtenir la victòria per punts. Fou molt aplaudit.

El combat final entre el gimnasta Frediani que féu la seva presentació com boxador, i Americà, havia despertat cert interès. Des del primer moment Frediani atacà per crochets i directes a un tren vivíssim, aconseguint a Amèrica per dues vegades contra les cordes i dominant-lo per complet; relentida l'"allure" del combat tots dos boxadors s'escriuen i cap al final d'aquest primer temps Amèrica

riol aconseguí reaccionar, canitgant rudament al seu adversari; fou un "round" interessantíssim. En el segon temps, Frediani no aconseguí renovar el seu atac i és enviat "knock down" d'un magnífic crochet, cap al final sembla adornar-se de que les heu amb un contrincant gens despreciable.

En el tercer temps Frediani és dominat completament en un cos a cos; a més a més, reb un crochet formidable i abandona el combat, formidables manifestació pròpia, per molestar-lo un abecé que té al catell.

Els jutges proclamen vencedor a Amèrica par abandon de Frediani, fall que fou rebut amb els aplaudiments unànims de la concurrència.

La vetllada, en conjunt, resultà interessant.

En l'arbitratge es distingí Casanovas pel seu acostumat cert.

De l'Autòdrom de Sitges

Hem tingut ocasió de veure la maqueta de l'Autòdrom que s'ha construït per donar una idea exacta de les importants obres que es porten a terme a Sitges.

Està construïda amb les mateixes coles de nivell dels plànols topogràfics i per lo tant, la seva visió produeix una impressió de realitat palpable.

En la maqueta figuren també les pistes de cavalls i de motos (aquesta última de tipus americana o sia pista plena) així com les tribunes, restaurants, les sales dels esplendits garatges, hangar d'aviació, piscines de natació, pistes de tennis, camp de futbol, etc.

Aquesta maqueta ens dona la impressió exacta de la grandiositat de l'obra i de que nostre Autòdrom no tindrà res que enveja als millors de Nord-Amèrica, les dimensions dels quals són les mateixes que les del nostre.

Perquè nostres sportsmen s'puguin admirar-lo i perquè es formi una idea de la importàcia esportiva que amb aquesta obra adquirirà nostre país, la direcció de l'Autòdrom sollicita de la casa Ensenbi Bertran i Serra que els permetés exposar aquesta maqueta tres o quatre dies als aparadors de la seva tenda de la Plaça de Catalunya. Aquesta casa, moguda pel seu alt esperit d'esportivitat i comprenent al té que el sport automobilista farà d'aquesta obra, i a pesar d'haver pres fa pocs dies la decisió de no atendre cap sol·licitud d'aquesta classe, concedí l'autorització demanada pel director de l'Autòdrom perquè pugui exposar l'esmentada maqueta a partir del di·lluns propinent, dia 15, lo qual és molt d'agrair i de felicitar.

EL PARTI TESPARTOL- EUROPA

El Comitè provincial de la Federació Catalana de Clubs de Futbol, en sessió celebrada aquests darrers nit, ha acordat ratificar-se en el seu acord de celebrar el partit Espanyol-Europa, avui, diumenge, a les tres de la tarda, en el seu camp de l'Espanyol.

FOT-BALL

Atlético de Sabadell contra F. C. Barcelona (Reserva), camp del carrer d'Urgell i París, a les tres de la tarda.

A la Facultat de Medicina

EL CENTENARI DE PASTEUR

Al·lir, al migdia, va tenir lloc, a la gran sala d'actes de la Facultat de Medicina, la sessió anunciada per a commemorar el Centenari del natalici de Pasteur.

La solemne sessió universitària venia a cloure la sèrie d'actes que, organitzats per diferents fogars culturals de la nostra ciutat, han tingut lloc aquests dies, en honor del fundador de la Microbiologia.

A l'hora anunciada, ocuparen la presidència les autoritats convidades i el professorat.

El degà de la Facultat obrí l'acte, llegint un llarg discurs que les precismes condicions acústiques del local impedi de sentir.

Aquest discurs fou interromput, es començà, per l'himne francès executat per la Banda municipal, la qual s'havia col·locat a posta al primer pis.

Parlà després el director de l'Institut Francès, de Barcelona, M. Bertrand, glossant la vida de Pasteur.

El professor de Fisiologia descrigué l'obra científica del gran biòleg i el doctor Petit, de l'Institut Pasteur de París, delegat pel Govern francès per a assistir a l'acte, digué uns mots eloqüentíssims que foren molt aplaudits.

Associació Catalana d'Estudiants

Per causes imprevistes en li és possible al doctor J. M. Trinxà de Barcelona, difunta, la seva conferència sobre l'autonomia universitària. El dia de la conferència s'ha ajornat.

LES ELECCIONS A POLONIA

Les minories nacionals

La població de Polònia no és, des del punt de vista etnogràfic, homogènia. Dintre els habitants de pura raça polonesa trobem, no obstant, de nacionalitats distintes, que tenen un passat particular i aspiren a un desenvolupament també particular.

El primer pla de nacionalitats heterogènies de Polònia cal posar-hi els jueus. Tot just fa vint anys, els polonesos veien en els jueus tan sols ciutadans d'una altra confessió religiosa. L'antagonisme polonès jueu d'aquella època, tenia el caràcter d'una lluita confessional i en gran part també el d'una rivalitat econòmica, per tal com els jueus eren (i són) amos de la vida econòmica del país. No obstant, els jueus que al sionisme ha fet dels jueus de tot el món i les persecucions que la població jueva de Polònia ha sofert durant la guerra i després de la guerra han canviat la situació. Avui, només un petit tant percent de jueus polonesos reconeixen la nacionalitat polonesa com a pròpia; la majoria afirma que pertany tan sols a l'Estat de Polònia, però no a la nacionalitat polonesa, i propaga les seves aspiracions nacionals relatives a la conservació del seu idioma i de la seva cultura particulars. D'aquesta manera, les masses jueves varen deixar d'ésser un element confessional de la població polonesa i es transformaren en un element nacional. I ja que els jueus estan disseminats gairebé exclusivament per les ciutats i constitueixen llur més afortunat element, l'element del comerç i de la banca, tenen una gran influència en la vida econòmica i, està clar, també en la vida espiritual de les ciutats poloneses. La situació política dels jueus a Polònia, la llur necessitat de defensar a cada pas llurs drets de ciutadans, fa comprendre que el seu separatisme cultural tingui desenvolupament o aparicions d'una enemistat després la cultura polonesa. D'aquí l'estat de continuà irritació entre els polonesos.

Amb excepció dels jueus, les nacionalitats heterogènies de Polònia provenen dels països veïns. Podem distingir-hi dos grups: Primer, Nacionalitats que es troben dins les fronteres poloneses per haver estat ocupat llur territori per Polònia en èpoques llunyanes; aquí podem posar-hi els ucrainians que viuen a la Galitzia oriental i constitueixen la majoria de la població, i els lituanians que viuen a la regió de Vilna.

Segon, Nacionalitats que es troben a Polònia gràcies a la política de colonització dels tres imperis sota el domini dels quals avui Polònia darrerament. Pertanyen a aquest grup els alemanys de la província de Posen i de Silèsia, i els russos de les províncies orientals de Polònia.

Les estipulacions especials del Tractat de Versalles asseguren a les minories nacionals condicions necessàries per al llur desenvolupament de llur cultura nacional i la completa igualtat de drets polítics. Però el mateix

a Polònia que en altres països de l'Europa Central i Oriental, la guerra ha intensificat els vells nacionalismes i la pau va fer-ne una malaltia crònica. El mateix a Polònia que en altres països centroeuropeus, la situació de les nacionalitats heterogènies no és gens envejable. La Premsa polonesa raacionària està fent una campanya contínua contra els "enemics de l'Estat" i amb els seus articles mentiders, difamadors i alarmants, deixondeix els més baixos instints de les masses poloneses. En aquesta atmosfera d'odi, els jueus, els ucrainians i els alemanys, han de sofrir de vegades les mateixes injustícies civils i les mateixes tortures espirituals que els polonesos patien, fins fa poc, per part dels seus opressors.

No obstant, a l'època que vivim, ja no és temps d'oprimir una nació qualsevulla amb el fi de des-nacionalitzar-la. Les nacionalitats del món enter, sigui la que sigui la seva importància numèrica, són avui conscients de la llur individualitat ètnica i estan decidits no sols a conservar aquesta individualitat particular sinó a desentrotillar-la d'acord amb les qualitats més fonsdes de la seva raça. I no hi ha força capaç de contrarestar aquestes legítims esforços. El que ha succeït a Polònia durant les últimes eleccions prova una vegada més que és ridícul de combatre l'emancipació de les nacionalitats en que aquestes fossin les més petites. Per defensar-se contra la majorització dels electors polonesos, les minories nacionals de Polònia van formar un bloc que imposava als correligionaris votar els candidats comuns. I, en efecte, a la Galitzia Oriental, els ucrainians i els jueus votaren unànimement els mateixos candidats, a la regió de Vilna els lituanians, els russos i els jueus votaren de la mateixa manera, etc. El resultat ha estat anorrencant. Les minories nacionals estan representades al Parlament per 90 diputats, el que significa la cinquena part de la totalitat dels diputats.

La fessomia política de l'actual Cambra polonesa, a la qual li manca una majoria sòlida i segura, dona als representants de les minories nacionals una gran influència a la vida parlamentària. Avui ja se sap que el govern esquerrà no pot formar-se sense la col·laboració del bloc de les minories nacionals, les quals, pel seu costat, no estan disposades a apoiar un govern en no tinguessin un representant. La situació és, doncs, aquesta: o un govern de dretes, o un d'esquerrans amb un jueu, ucrainià o alemany al ministeri. Aquest caràcter d'elecció fa evident la vigència, almenys moral, de la idea de nacionalitat.

TADEU PEIDER

P. S.—Després d'escrit aquest article, foren coneguts els resultats de les eleccions presidencials. El nou President de la República, el senyor Narutowicz, era candidat de les esquerres, i deu la seva victòria als vots del bloc de les minories nacionals. L'elecció d'aquestes minories fou decisiva.

DEL MUNICIPI

El primer Congrés espanyol d'ultramar

En virtut del que determina la Real ordre de la Presidència del Consell de ministres de 26 de novembre últim, s'han reunit al despatx de l'Alcalde i presidits per l'alcalde, per a constituir el subcomitè a Barcelona del primer Congrés del Comerç espanyol a Ultramar, els senyors En Francesc Cambó, En Josep Bertran i Muslad, En Frederic Barceló, En Ferran Mercé, En Miriam Vieda, En Joan Pich, En Rafael Vela, En Joan Garriga Masó, comte de Sert, En Bartomeu Amengual, comte de Casat, En Manuel Vilas, En Salvador Iborra, En Joaquim Aguilera, En Josep Armenteras i En Ernest B. Cabot.

Excusaren llur assistència els senyors comte de Laverna, Ventosa i Cabell i Cabot.

Els reunits acordaren nomenar una península que redueix un projecte de programa pels treballs que han de tenir lloc a Barcelona.

La urbanització de Can Baró

La Comissió de Foment proposa a l'Ajuntament de l'Ajuntament que de conformitat amb la potència de població i numeració de carrers s'adjudic els carrers números 3, 5, 6 i 7 de la urbanització de Can Baró, s'anomenin respectivament d'ara endavant, de Pastoreu, de Polònia, de França i de Praga; que el carrer Verd, de la barriada de la Font d'En Fargas, s'anomeni d'ara endavant, de Pedrell; que els carrers de la Font Castellana i de Dos Riús, que formen una sola via, es designin amb el nom únic d'Alleguda de la Verge del Montserrat; que els carrers de Cavite,

Gramdon i Telfon, de la barriada del Guinardó, s'anomenin, respectivament, de Florència, de Gènova i de Varsòvia; que el carrer de Maryland s'anomeni de Porrera.

La mortalitat a Barcelona

Durant el passat any de 1922 han ocorregut en aquesta ciutat 16.727 defuncions que resulten a raó de 45 per dia. Calculant la població de Barcelona en 800.000 habitants, resultaria una mortalitat del 20'04 per 1000.

Les proposicions per a la construcció de les dues naus de l'Escoixador

Ha acabat el termini de presentació de proposicions per a construir dues naus provisionals a l'Escoixador general per a la instal·lació de xais i porcs, havent estat presentats cinc plecs.

L'hora d'acabar els esportistes

Ean informat la Junta local de Reformes Socials, promouent-se perquè els esportistes de 20 signifi de nou a dotze el Foment del Treball Nacional, la Cambra de Comerç francesa i l'Ateneu Nacionalista Verdader.

Delegacions

L'alcalde ha delegat la seva representació al regidor senyor Nadal per a la sessió que celebrará la Real Acadèmia de Bones Lletres al Saló del Consell de la Universitat avui, dimenge, per a la recepció de l'acadèmic electe donya Caterina Albert, i el diàleg d'alcalde senyor Malibon per a la festa anual que celebrará també avui, la Quinta de Salut i l'Alfiança.

Obra del "Cançoner popular de Catalunya"

Concurs de 1922 :: Votat a la llista del recull presentats

Número 1: Recull de ballets, danses i comparses populars catalanes. Lema: Per ma nació. Número 2: Cançons populars catalanes. Lema: Flaires muntanyenes. Número 3: Recull de cançons populars catalanes. Lema: Fruit de mes excursions folklòriques. Número 4: Cants de la terra. Lema: De varis indrets. Número 5: Cançoner comarcal del Ripollès. Cançoner general. Lema: Una cançó vull cantar, una cançó nova i linda... Número 6: Cançoner comarcal del Ripollès. Balls. Lema: Els anyerons si n'eren dos. Número 7: Cançoner comarcal del Ripollès. Goigs. Lema: Socorreu-los quins reclamen, glòries Sant Bernabé. Número 8: Cançons populars catalanes. Lema: Jo no sé si pot haver-hi al món un goig més gran i més pur que el de sentir plenament una cançó de la terra. Joan Llongueras. Número 9: 70 llocals i crides típiques. Lema: Tant labor non sit casus. Número 10: 135 cants i cantarelles d'infants i jocs infantils amb tonada. Lema: De quan jo n'era petit. Número 11: El Cançoner de la terra. Lema: Pa de casa. Número 12: El Cançoner humil. Lema: Clavell de pastor. Número 13: Tonades infantils. Lema: Caragol treu banya. Número 14: Baladers barcelonins. Lema: Qui no crida no ven. Número 15: Del Cançoner del Collsacabra i altres cançons. Sense lema. Número 16: Recull de cançons populars valencianes. Lema: Fem revivre l'atavisme sà. Número 17: Aplega de cançons populars catalanes. Lema: Lloada sigui la Verge de Montserrat. Número 18: Col·lecció de cançons populars catalanes. Lema: Bona llavor. Número 19: Recull de cançons de la Cerdanya. Lema: Puigcerdà. Número 20: Recull de cançons populars catalanes. Lema: Remembrant els nostres avis. Número 21: Recull de cançons populars. Lema: Cantar és viure. Número 22: Folklore barceloní. Lema: Cançó de Barcelona és cançó bona. Número 23: Cançons populars catalanes. Lema: Una cançó vull cantar... Número 24: Petit recull de cançons. Lema: Florides de ma terra. Número 25: Cançoner de Sant Feliu de Pallarès. Lema: De la deu pura. Número 26: Cançons populars catalanes. Lema: Les velles cançons, dolces i belles. Número 27: Cançons de Catalunya nova. Lema: A la remor dels Noguères. Número 28: Danses religioses de Malla, de Morella i d'Olot. Lema: Dintres amor patriu. Número 29: Cançons populars catalanes. Lema: Populus qui crederetur sanctus Dominum. Ps. Cl. 19. Número 30: Jocs d'infants. Lema: Ex ore infantum perfectum tandem. Ps. VIII, 3.

Conferència del doctor Humbert Torres a l'Ateneu Barceloní

Molt abans de l'hora assignada per començar, la sala d'actes de l'Ateneu Barceloní estava ja plena a vessar. El doctor Humbert Torres ocupà la presidència i tot seguit començà la conferència que per l'interessant del tema era esperada amb impaciència.

Referint-se a la conferència anterior, diu que és tal l'evidència dels resultats que s'han obtingut amb totes les precaucions en els experiments, que malgrat l'hostilitat i els prejudicis amb què han estat estudiats per alguns savis, han hagut d'ésser admesos per tothom. Malgrat això, cal defensar els espais que trobem de fascinació de gent de mites i supersticions, les quals usen trets i prestidigitacions de mal gust.

Tot seguit entra en la veritable cursa de la conferència, demostrant que tots els fenòmens psíquics tenen una explicació única, tant en la clarividència com en la telepatia com en la scriptura directa. La part material, diu, en la fenomenologia objectiva (com en els moviments a distància), és subordinada per l'organisme del mitjà o dels individus presents, arribant-se a la demostració científica de la pèrdua del 40 per 100 del pes en un mitjà experimental.

En quant a la part espiritual, es bifurquen les opinions. Uns entenen que la intel·ligència que s'exterioritza, és procedent de la del mitjà o de les intel·ligències unides dels espectadors; uns altres creuen que és exterior.

Tot seguit estudia la constitució personal de l'individu. És una convicció tan antiga com l'existència de la humanitat, el que l'home consta essencialment d'una part orgànica i el jo, i d'una altra part espiritual, l'ànima. No obstant, la Ciència, que és fonament materialista, ho contradia.

La Ciència, diu, explica que a l'organisme humà hi ha certes zones, l'alteració de les quals pot alterar o anul·lar la vida psíquica de l'individu. En treu la conclusió que la vida psíquica és filla del cervell. Malgrat això, aquí es veu la Ciència fonament contrària per una sèrie de fets. Exposa la teoria de Claudi Bernard. Conta després el cas d'un fèrtil durant la guerra, el qual, tot i faltant-li més de mig penis, produïa una gran quantitat de descendència.

PALAU DE LA GENERALITAT

Curs teòric pràctic sobre el mètode Montessori

Havent-se organitzat a l'Escola Montessori un curs de caràcter privat per a la preparació del personal que ha de professar a les escoles maternals de les cases de Beneficència de la Mancomunitat i essent moltes les peticions de mestres i professors interessats en el coneixement del mètode per assistir a aquest curs, el Consell de Pedagogia ha autoritzat l'admissió d'un nombre reduït de mestres. Les peticions hauran de dirigir-se a l'Escola Montessori (Argüelles, número 482), durant les hores de classe. El curs començarà el primer de febrer i consistirà en lliçons teòriques i pràctiques que duraran fins a últims d'abril. S'encarregaran de les lliçons referents a l'aplicació del mètode els senyors Alzina i Melis, Eladi Homs, senyoreta Dolors Canals, i donaran conferències de caràcter general o de matèries especials els senyors Galf, reverend Higiní Anglès, Pvre., i distingides personalitats.

A l'entorn d'una làpida

L'afar de Perelada

Sr. Director de LA PUBLICITAT: Sense ànim de promoure discussions de caràcter personal, que emportarien l'assumpte, em crec obligat a donar alguns aclariments respecte a la meua intervenció en l'afar de Perelada de la làpida a En Valenti Almirall i en resposta a alguns extrems del comitè que sobre aquesta qüestió inserta ahir LA PUBLICITAT, signat per diferents elements que en podríem dir, fent ús de la frase de Clíx, les forces vives de Perelada.

En primer lloc, rebutjo amb tota energia, que la finalitat de la meua intervenció pogués estimar-se com un gres a la noble vila de Perelada. Ben al contrari; era un requeriment als seus representants, apassionat si es vol —qui no posa passió en aquestes qüestions que afecten a la consciència col·lectiva— perquè vullent per la seva dignitat, actuessin ràpidament i patriòticament, en reparació de l'acte indegne qual certesa —que els comunicants vulguin disminuir-ne la importància— el mateix inscriu.

No hi havia en la meua lletra —que el senyor alcalde no s'ha dignat encara contestar— greuge ni menaça de cap mena i si cal expressió del meu dolor perquè en la meua amada terra emperadanesa pogués veurem certes coses sense aixecar la immensa i vella protesta popular.

Mi era temps el meu propòsit de dir lliçons de patriotisme a tothom, encara que alguns dels formers, si hom s'acorda els seus actes públics, hi les pugué rebre. S'entén, de patriotisme català.

Jo no he d'entrar en la discussió de cap dels fets que s'esmenten en la comunicació. Són petites de la vida local.

Però el fet que resta cert, tristament cert, és que hi ha hagut una mà invisible, forçada o local, que per lo que sia, per misèricordes personals, per sentit de fer mal, ha causat dany, per lo vist irreparable, a la làpida honrada amb el nom del gran autor d'El Cantabisme.

No és això, senyor En Valenti de Perelada, motiu de vergonya i de dolor?

I no és també, menar precisament pel bon nom de la població i de la comarca en l'acte aprobat s'ha comès, demostrar l'absoluta insolidaritat amb ell, oferir en desagrau a la glòria municipal del poble vari i a tota la consciència liberal i patriòtica de Catalunya, conjuntament elena, l'acció espiritual del poble... i l'administració dels dirigents locals?

Callar, amagar-ho? Més Nosaltres som d'aquells que entenen més vergonyosa i punyida la complicitat del silenci que la brutalitat del fet.

Perelada, motiu i honrada vila de Perelada. Ens sentim orgullosos d'haver demostrat davant de Catalunya tota, la tera irresponsabilitat en l'acte aprobat, la seva intersecció i glòria tradició de catalanitat... enc que algú, parlant circumstancialment en nom meu, en lloc d'estimar-la en justícia, per malvolensa partidista pugui blasmar-nos la nostra pública, honesta intervenció.

R. NOGUER I COMET

ACABA DE SORTIR

VINT CANÇONS

PER TOMAS GARCÉS

Preu: 3 pessetes

De venda a LA PUBLICITAT, a la Llibreria Nacional Catalana (Corts, 613) i a les llibreries més importants

absolut cap alteració en l'ordre psíquic.

Parla de l'existència de la subconsciència, amb la qual tracta de demostrar la major part dels fenòmens psíquics.

La conferència, que ha tingut a l'entorn un caldre científic i anecdòtic, acaba en un de fets aplaudiments.

LA VIDA A L'ESTRANGER

La revisió de les lleis bèl·liques a La Haya
Regles concernents a la guerra aèria : Regles concernents a la radiotelegrafia : Les "aigües territorials" són imprecises i inconstants... Es menes italianes... La protecció dels monuments

Mentre noves amenaces de guerra pertorben Europa, escriu al "Secolo", de Milà, el senyor S. A. Andrinelli, una conferència de representants de les que foren "gran potències aliades i associades", estudia a la Haia les formes d'adaptament de les cèlebres convencions del 1907 i de la successiva convenció naval del 1909 a les noves exigències revelades per la gran guerra.

La conferència ha estat convocada a la Haia pels EE. UU., en compliment d'una deliberació presa a la conferència de Washington el 4 de febrer de l'any passat. A les cinc grans potències el ha afegit Holanda, que eslatja en el seu si la conferència. Els delegats són en llur majoria juristes, assistits per tècnics d'indiscutible valor. La conferència ha complert ja una part del seu treball i, després d'una interrupció d'algunes setmanes, serà represa un d'aquests dies de mitjan gener.

La tasca assignada als delegats de la Haia era limitada per un vot de Washington que els impedia de rectificar les decisions preses referents a l'ús dels submarins i dels gasos asfixiants i tòxics. En canvi tenien el deure d'ocupar-se sobretot de la guerra aèria i de la radiotelegrafia que en 1907 eren gairebé desconegudes i que a Washington no foren objecte de cap decisió. La trajectòria a llurs discussions ha estat traçada pel govern americà amb el seu projecte de "Regles concernents a la guerra aèria" i un altre de "Regles concernents a la radiotelegrafia". El primer projecte cura sobretot d'establir la nacionalitat dels aparells, talment com se fa amb les naus; després cerca d'adaptar a l'aviació les regles de guerra (drets i deures dels neutrals, bombardeaments, drets de visita i de captura), avui generalment admeses per a la navegació. Fins ha estat definida la part referents a la nacionalitat dels aparells aèris.

El projecte americà sobre la guerra aèria estableix a l'article 6, que "en temps de guerra tot Estat, mentre o bel·ligerant, pot interdèr l'accés de l'espai atmosfèric al damunt del seu territori o de les seves "aigües territorials", o regular l'accés, els moviments o l'estada de les aeronaus en el dit espai". Cal remarcar com el concepte d'"aigües territorials" no és pas prou constant. Adés s'havia admes que el límit d'aquestes era establert per l'entag màxim de les artilleries costeres, i com que aquestes no arribaven a més enllà de tres milles marines, aquesta distància fou generalment acceptada.

Molt aviat, amb els progressos en el camp de la balística, aquesta distància aparegué insignificant, tant, que l'Institut de dret internacional, en la seva sessió de París del 1894, proposà de doblar-la.

Pocs foren encara els Estats que acceptaren les sis milles (entre aquestes França, Itàlia i Turquia), mentre a les tres milles romanien fidels especialment, Anglaterra i els Estats Units. Es clar, doncs, que el projecte americà és a base de les tres milles com a mínima com a distància. Itàlia però, que les tres milles havia trobat insignificants per a les naus, manys les ha acceptades per als avions, el quals, a gran distància vindrien de fet a dominar no pas tan sols les aigües territorials ans el mateix territori. Per això la delegació italiana ha proposat de passar de tres a

deu milles el límit de les aigües dels efectes de l'aviació.

Ultra aquesta esmena, la delegació italiana n'ha presentada una a l'art. 36, que es refereix a la protecció contra els bombardeigs aèris dels "edificis consagrats als cultes, a les arts, a les ciències i a la beneficència, els monuments històrics, les naus hospitalars, els hospitals i els altres llocs de concentració de malalts i ferits, sota condició naturalment que no sien habilitats a la vegada per a un fi militar" i "sien contrasenades per senyals visibles per les aeronaus" i "notificats als altres bel·ligerants". El projecte americà es limita a una recomanació genèrica sense proposar garanties especials.

En el que es refereix a la radiotelegrafia, s'ha presentat aquest esquema de normes fonamentals que modifiquen el projecte americà, el qual es limita al temps de guerra i ho deixa a l'arbitre dels bel·ligerants.

"1. — Els bel·ligerants tindran la facultat de declarar zona de silenci per a la radiotelegrafia quelles zones marítimes on s'hi desentrotillará una intensa activitat militar. Aquestes zones no es podran estendre a una distància superior a 50 milles de la costa nacional. L'ús de la radiotelegrafia és interdit als neutrals en les dites zones, exceptuant el cas de senyals de socors o de perill o quan és necessari de fer el punt en alta mar, per mitjà de la radiogoniometria.

"2. — L'ús de la radiotelegrafia per prt dels Estats que entren en guerra, serà practicat de manera que dificulti el servei de radiotelegrafia entre pisos neutrals; aquests servei, però han d'existir efectivament a l'acte de la declaració de guerra. Els neutrals no podran dificultar per llur compte els serveis de radiotelegrafia existents efectivament en els països bel·ligerants a l'acte de la declaració de guerra."

Com fa notar un cronista estranger, després de l'exemple donat pels Estats bel·ligerants durant la gran guerra, cal conservar la ingenuitat dels etèrns homes de bona fe, eternament encara reunits a La Haia?

Darrera hora

DE L'ESTRANGER

LA SITUACIO A LA INDIA

Bombai, 13.—"Assenyalen fortes concentracions de rebels a la frontera nord-est de la India.

Han estat preses diverses mesures de precaució per fer front a possibles incursions. — Ha-

DE BARCELONA

ATROPELLAT PER UN TRAMVIA : UN SEN GRAVISSIM

Ahí, a les vuit del vespre, fou auxillat al dispensari de Gràcia el nen Amadeu Sánchez Gasulla, de deu anys, habitant al carrer Ros d'Oland, 17, segon.

El ferit presentava fractura del tercer mitjà del fèmur dret, contusions fonsdes als dits del peu esquerre.

En estat gravíssim fou traslladat a l'Hospital Civil.

Les ferides foren produïdes pel tramvia número 540, línia 37, al Torrent de les Flores, prop de la plaça d'En Rovira.

GRAN ESTABLECIMIENTO DE BAÑOS

Preparamos baños especiales para combatir el dolor ciático y reumático el igual que el artrítico en sus múltiples variedades

ARAGON, 275 (entre Paseo de Gracia y Claris)

Preneu els banys per desfogreixar que preparem amb substàncies vegetals exòtiques. Usen-los i no us caldrà recórrer a enafosos règimens alimenticis ni pendre medicines que tant us danyen. Banys sense rival per a combatre l'artrisme en les seves múltiples i variades manifestacions, especialment el reuma subagut i crònic, gola, neurastènia, erupsions de la pell, diàbetis, restrenement del ventre i mal de pedra. Exit segur en cada una d'aquestes malalties que requereixen diferent composició i durada del bany! Gran establiment de banys. ARAGON, 275 (ENTRE PASSEIG DE GRACIA I CLARIS).

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA
: CORRESPONSALS :

D'ESPANYA

Efectes d'una campanya

"El Debate" i els bisbes de Catalunya

"El Debate" es refereix als casos dels bisbes de Tortosa i Vich.

Quant al primer lamenta l'actitud en què s'ha col·locat "La Veu" i LA PUBLICITAT i la Mancomunitat.

Altres cas el comenta amb les següents paraules:

"Un altre cas també conegut és el del senyor bisbe de Vich, al qual la Unió Jurídica Catalana demana imperients explicacions, bé que emboïllades en termes de cortesia, per certes mesures relacionades amb l'ús del castell en els actes corporatius del Seminari.

No anem a comentar aquests fets, perquè no fa falta certament.

Mai hem negat la facultat legítima d'usar el dolc idioma nadiu, però s'ha de pensar que tal tret, com tots, no pot suposar-se sense límits i en pugna amb altres drets superiors.

L'Església ha prestat benévola acollida i protecció a les llengües vulgars, perquè, atenta sobre tot a la difusió de la fe, ha vist en elles el vehicle necessari i indispensable de la propaganda.

Que tal esperit continua inspirant-la ho demostra aquesta mateixa diòcesi de Tortosa, en què és freqüent la predicació en català i valencià i on s'han fet múltiples edicions catalanes del Catecisme per iniciativa del mateix prelat ara tan combatut.

El que fóra absurd és creure que si en algun cas les legítimes autoritats eclesiàstiques jurgen necessari dictar normes internes en evitació de possibles abusos que poguessin mermar la disciplina i la caritat mútua, que són per als cristians molt superiors a tots els nacionalismes, haurien de demanar per això el "placet" el poder civil.

Els autonomistes catalans han de pensar que també l'Església té una autonomia i no els farem el greuge d'atribuir-li la idea, que seria ridícula, que l'Església, mantenidora constant de la seva solida independència contra els capricis del cesarisme, vagi a convertir-se en un departament de la Mancomunitat."

QUE SERA?

Ha estat molt comentada la visita que després del retorn del Rei ha fet aquest matí, al seu despatx del ministeri de la Guerra, el president del Consell de Ministres al senyor Alcalá Zamora.

IMPORTACIO DE BLAT A PORTUGAL

El Govern portuguès ha publicat un decret autoritzant la importació de quinze milions de quilograms de blat estranger, per cobrir la falta d'aquest cereal a la nació veïna.

Després tornarà a prohibir-se la importació.

UNA NOTA DE FINANCES

Al ministeri de Finances s'ha facilitat aquest matí a la Premsa la següent nota:

S'ha reunit a Barcelona la Junta administrativa per a veure i fallar l'expedient de defraudació d'alcohol, i ha acordat declarar-se incompetent per tractar-se d'un presumpte delictu de defraudació de 685.216 pessetes i passar l'assumpte als tribunals de justícia.

El ministeri de Finances ha donat ordre a l'advocat de l'Estat perquè estigui constantment alent al desenvolupament d'aquest assumpte davant dels tribunals.

MOVIMENT BORSATIL

La nota sobresortint del mercat de valors, correspon al departament de les Sucreres, Ferrocarrils, Falgueres i Tramvies, en la demanda és molt activa, determinant-se una important alça en totes aquestes. Les Ferrocarrils, els Nords i els Alacants, pugen tres entaus; les Falgueres i els Ordinaries de les Sucreres, dos; i els Tramvies, mig. També acusa alça el Banc d'Espanya, el Rio de la Plata, el Metropolità i els Tabacs. Els fons públics estan fermes, mantenint les seves cotizacions anteriors.

A la moneda estrangera hi ha menys fermesa que en dies anteriors, baixant els francs mig entau i tancant a 4450, els belgues cedeixen 0'95 i les lliures esterlines es mantenen fermes i amb una alça de 9 cèntims.

NOMENAMENT

Ha estat nomenada directora de l'Escola graduada de Torregrossa (Lleida), Na Maria de l'Encarnació Tarradellas.

NOTES DEPORTIVES

Al camp del Reial Madrid F. C. s'ha efectuat aquesta tarda un partit de futbol entre l'equip propietari del camp i l'alemany Nuremberg.

Els madrilenys han resultat vencedors per tres goals a zero. El redactor deportiu de "La Correspondencia de España" parla novament de la necessitat de que s'organitzi quant abans, l'equip espanyol que ha lluitar

dintre quinze dies amb l'equip francès.

Demana que depoin les seves divergències els comitès i els federatius per a constituir l'"onze" que dongui la victòria als espanyols, per a qual cosa deuen reunir-se els millors elements de què es disposi, i entre ells el formidable porter Zamora, que representa ell sol la meitat de l'equip.

LA JORNADA DELS MINISTRES

El ministre d'Estat ha passat gran part del dia al camp invitat per a esmorzar a la finca de la marquesa de Aldama.

El ministre de la Governació després de donar compte als periodistes del retorn del Rei ha manifestat que el Consell d'aquesta tarda seria extens, car havia de despatxar nombrosos assumptes pendents.

Ha afegit que si havia temps solmetria als seus companys el resultat dels treballs fets fins ara per la ponència ministerial encarregada d'estudiar el problema de les substàncies.

El cap del Govern, en rebre avui als periodistes, ha manifestat que el senyor Villanueva continuava mantenint la milloria que anit passada s'inicià en el seu estal.

Ha afegit que havien despatxat sols un moment amb el Rei, però sense posar a la signatura cap decret.

Ha confirmat que el Consell d'aquesta tarda es dedicaria especialment a tractar del problema de les substàncies i de la proposta que eleva el ministre del Treball sobre el preu del fluid elèctric.

Com que ambdós assumptes són molt complexos, especialment el de les substàncies, és probable que en el Consell d'avui no es pugui acabar el treball, pel qual motiu dilluns vinent tornaran a reunir-se els ministres.

El ministre del Treball ha manifestat aquesta tarda que portava al Consell d'avui la distribució del primer milió de pessetes destinat a subvencionar la construcció de cases barates, assumpte que el preocupa molt.

Ja està preparant el senyor Chapaprietia la distribució d'altres dos milions de pessetes, i no cessarà a la seva esforçada per a fomentar la construcció de cases barates destinades a la classe mitja i als obrers.

Una comissió de l'Associació d'Alumnes de l'Escola de Camarers ha visitat al senyor Salas, fella per a oferir-li la presidència honorària de la dita associació.

El ministre de la Guerra en rebre els periodistes ha donat mentida la informació publicada per un periòdic del matí, assegurant que xistia disgust entre els caps de servei del ministeri, per l'actuació del senyor Alcalá Zamora.

Ha dit que, pel contrari, des de que es va posseir de la cartera, no ha rebut del personal més que atencions i ell correspon a aquestes atencions honorant-se amb la col·laboració que li presta.

LA "GACETA"

El diari oficial publica:

Reial ordre del ministeri de Finances prorrogant fins el 15 de març i 15 d'abril pròxim els terministes establerts en l'article segon del Reial decret de 14 de novembre de 1922 per a la constitució provisional i proposta de tarifes i reglaments, respectivament, dels Col·legis oficials d'agents i comissionats de Duanes.

Reial ordre d'Instrucció pública disposant que es convoqui oposicions restringides, entre funcionaris de les tres últimes categories de seccions administratives d'ensenyament primari, per cobrir amb ocasió de vacants i torn sis places de 6.000 pessetes.

Avís de Finances declarant que l'edat per prendre part en les oposicions del personal auxiliar del cos general d'administració de la Hisenda pública ha d'ésser la de 16 anys complerts al començament dels exercicis d'oposició.

CONFLIOTE SOLUCIONAT

Ha quedat resolt les diferències que hi havien entre els fanalers i la Companyia del Gas i que feien prevoure una vaga.

EL PALAU DE JUSTICIA

En la sots-secretaria de Gràcia i Justícia s'ha reunit la Junta d'Obrers del Palau de Justícia.

Compliment la R. O. del ministeri sobre les obres complementàries, s'ha acordat anunciar aquestes a sub-hasta desseguida, adequant-se determinacions d'interès que tendeixin totes a imprimir gran activitat a les mateixes, al efecte de que quedin acabades aquest any i la propera obertura de Tribunals es pugui celebrar en el nou Palau de Justícia.

El Consell de Ministres

No s'han pres acords de caràcter polític

A les cinc de la tarda ha quedat reunit el Consell de ministres a la Presidència.

El primer arribar ha estat el senyor Silvela, manifestant que portava diversos expedients, entre ells un de subministre de carbó per a la Marina.

El senyor Alcalá Zamora portava expedients del seu departament.

El senyor Chapaprietia, preguntat pels periodistes, ha dit que, conforme havia manifestat al migdia, parlaria a la reunió sobre les cases barates i del fluid elèctric.

El ministre de Foment ha dit que si havia temps parlaria de la crisi cerealista, puix creia que està íntimament lligada amb el problema de les substàncies. Ha afegit que calia descongestionar els centres productors de blat i abaratir el preu del pa.

A l'compte de Romanones li han preguntat els reporters si havia caçat.

—No—ha respost el comte de Romanones.

—Es que de vegades es cap sense tirar—ha dit un periodista.

—Res d'això; abans s'ha d'assegurar la peça.

El marquès d'Alhucemas, interrogat pels periodistes, ha dit que ell calculava que el Consell acabaria a dos quarts de nou, puix eren molts els assumptes que s'havien de tractar.

Se li ha preguntat si portava alguna notícia, i ha dit que no hi havia res de particular.

El ministre d'Estat, en arribar, ha dit que aquesta nit venia, a les dues de la matinada, el tractat comercial amb Alemanya, i que és molt possible que sigui prorrogat. Per això mantindrà conferències amb l'ambaixador d'Alemanya.

Ha afegit que donaria compte al Consell de la nota tramesa pel Govern alemany a l'espanyol, donant compte de l'ocupació del Ruhr.

LA NOTA OFICIAL

El Consell ha arribat a un quart de deu, donant-se del mateix aquesta nota oficial:

"Els ministres d'Estat i Guerra donaren compte de les notícies rebudes del Marroc i de les mesures adoptades per a preparar la implantació del nou règim. El Consell es va doir de la malaltia que s'ha desenvolupat a Vil·lafranca i pregà al president que es fes interpar del inter amb que segueix el curs de la malaltia.

El ministre de la Governació entrà al Consell de les mesures preses per a la repressió del joc, dels quals foren aprovades pel Consell, que felicità efusivament al ministre pel resultat lograt en la campanya empresa.

Es despatxaren els següents expedients:

De Gràcia i Justícia.—Acordant la divisió del Registre de la Propietat de València, i concedint al indult.

De Guerra.—Autoritzant l'execució de les obres de la caserna, per al regiment d'Infanteria de la base naval de El Ferrol l'adquisició per gestió directa de determinats elements per al servei d'aviació i armament de local, per a l'allogotament del regiment d'artilleria pesada, de guarnició a Llerda.

De Marina.—Per a l'adquisició d'una estació de radiotelegrafia, un joc de tubs per a les calderes del creuer "Príncipe de Asturias" i elements per a la divisió naval d'Aeronautica.

De Finances.—Aprovant la distribució de fons del mes.

El ministre de Foment feu una detallada exposició de les disposicions que d'acord amb els ministres ponents estima deuen dictar-se per atendre la política de proveïment en tots els seus aspectes. Pel tant de l'hora se suspengué l'examen de l'assumpte, que continuarà el dilluns que ve.

AMPLIACIO DEL CONSELL

Les notícies donades en dies anteriors, relacionades amb la importància que havia de tenir el Consell de ministres celebrat aquesta tarda, han tingut plena confirmació.

Començà la deliberació deuant compte els ministres d'Estat i de la Guerra del resultat de la ponència que s'els encarrega per proposar les mesures conduents a preparar la importació del producte.

Considerant els dos ministres que s'imponen, sense dil·lació, el nomenament d'un nou Alt Comissari en primer terme, perquè de no fer-ho es anarà una greu dany a l'interès públic, i de més a més, perquè ells no podien ni havien d'acceptar la responsabilitat que un perillós nomenament podia portar un ple de la importància i transcendència del del Marroc.

Van tenir mot d'elogi per a la figura d'En Villanueva, la malaltia del qual privava al Govern d'un dels homes més capdavanters del partit liberal per ocupar el càrrec d'Alt Comissari civil.

Tots els ministres van parlar després, manifestant-se conformes en que les circumstàncies obligaven a adoptar la resolució proposada pels ministres d'Estat i de la Guerra.

El mateix president va transmetre noves posicions als ministres sobre l'entorn d'En Villanueva, al qual no pogué veure aquest matí perquè la llum de l'habitació s'ha reduït a una llàmpara posada a terra per tal com al malalt li molestava la vista i el cap la llum natural. Els metges han visitat algunes vegades al malalt i accentuaven els seriosos temors que apuntaren en la consulta que se celebrà el dimarts.

El curiós del Consell és que ni tant sols s'ha esboçat la figura del que ha de substituir a En Villanueva.

El fet té una explicació que segurament no coneixeran encara alguns ministres.

La visita que feu aquest matí el marquès d'Alhucemas al ministeri de la Guerra a l'Alcalá Zamora fou per tantejar el seu ànim i anunciar-li que venia amb molt de gust que fos el propi ministre de la Guerra el substitut d'En Villanueva.

L'Alcalá es mostrà irreductible i molt contrariat de l'ofertament. Donà alguns noms al marquès d'Alcemas, fent ressaltar la figura de l'ambaixador a Londres, Merry del Val.

Acabat el Consell, s'ha creuat aquesta nit una conferència telefònica entre el president del Consell i l'Alcalá Zamora.

Fins al dimarts no li correspon despatxar el ministre de la Guerra amb el Rei. No seria estrany que s'avançés en un dia el despatx regl.

Ignorem quines raons podran invocar-se a prop de l'actual ministre de la Guerra per tractar de convenir, però persones de la seva intimitat observaven aquesta nit que es trobava contrariat i que es mantenia decidit a persistir en la seva actitud.

DETALLS DE LA REUNIO

En el Consell de ministres, el ministre de Foment donà compte de la seva ponència sobre el problema del blat, proposant la creació d'una Junta central i de diverses Juntes provincials, encarregades de la distribució del blat des de les províncies productores a les del litoral.

Per manca de temps, no pogué el ministre del Treball tractar del referent a l'augment del preu del fluid elèctric.

TRANQUILLITAT AL MARROO

El comunicat rebut al ministeri de la Guerra acusa que no hi ha novetat en tot el territori.

ELS PESSIMISMES DE "LA EPOCA"

"La Epoca", en el seu editorial, parla de la situació internacional, al·ludint als paradisos artificials que les imaginacions formen, creient que exacerben els que suposen possibles l'aplanament dels obstacles i la supressió dels avenços que avui separen a totes les nacions.

Ni un bloc europeu contra el diner anglo-saxó, ni una gran creuada hispano-americana per a reduir a les gran potències de l'Europa al bon sentit, són considerades per aquest cas com coses factibles. Entren en la categoria de paradisos artificials, com a retòrica del míting maurista d'ahir, oferint solucions que no es presentarien en els anys en què governà en Maura.

EN HONOR D'EN RIZAL

A la sessió de la Diputació provincial de Madrid, en Molins ha demanat al president que recordés a l'Ajuntament de la capital el desig de la Diputació de donar a un carrer de la Cort el nom d'En Josep Rizal.

L'Ovejero s'ha adherit al preu, dient que l'homenatge a Rizal, com l'homenatge a Bolívar, són de gran importància per a les relacions d'Espanya amb Filipines i amb les Repúbliques hispano-americanes.

DENUNCIAT I RECOLLIT

Avui s'ha publicat el tercer nombre de "El Diario del Pueblo", el qual ha estat denunciat pel fiscal.

Ha motivat la denuncia una extensa informació que publica el periòdic explicant els atropells de què, al seu judici, està essent víctima el diari i la seva Redacció.

Com era de preveure, la policia ha recollit els exemplars posats a la venda.

SESSIO CIENTIFICA

La Reial Societat Espanyola d'Història Natural ha celebrat sessió científica, en la qual s'ha donat possessió de la presidència per al present any a l'enginyer don Domènec d'Orueta.

L'ex-president, senyor Garcia Marcet, feu manifestacions sobre l'aparició a València d'insectes que signifiquen un terrible perill per a l'horticultura, com són la formiga argentina.

El senyor Ferrer Galdiano donà compte de l'existència en els afluents del riu Martín, al Marroo, de la Delphusa, orane de riu, semblant per la seva forma als altres i que cap naturalista havia esmentat encara a la fauna marroquina.

Es llegiren treballs dels senyors Barroso, Arenas, Jiménez de Cisneros, Rioja, Ceballos i del P. Ambrós Fernández.

Ha la mateixa sessió es donà compte de la recent defunció de dos il·lustres botànics estrangers, Gaston Volinier, francès i el professor Maxon alemany.

DE CATALUNYA

SANT FELIU DE GUIXOLS

Sardanes :-; Futbol :-; Els minyons que han entrat en quintes :-

Hom parla d'eleccions

Organitzada per la Societat "Amics de la Sardana", el dijous passat tingué lloc una ballada de sardanes al Saló Goula.

El programa fou molt ben executat per la cobla Unió Guixolenc.

— Han quedat suspesos eis partits de campionat grups A i B. Queda suspès, per tant, l'encontre que el dia 14 devia tenir lloc a nostra ciutat entre l'Ateneu Deportivo i la Unió Sportiva, de Figueres.

— Divendres donà una conferència sobre el tema "Concepte de la personalitat" el notable escriptor En Salvador Albert i Pey, a local de les Societats obreres.

El mateix dia continuarà la sèrie de les seves conferències, a l'Ateneu Social, Frai Anton Maria, de Barcelona.

— Durant el desembre passat va recaptar el Municipi, en concepte de Consums i Arbitris, 18.481'65 pessetes, ço que acusa una baixa de 3.846'92 pessetes sobre igual mes de l'any anterior.

— S'han incorporat a files els següents minyons d'aquest poble marítim:

Joan Cases Montaner, Francesc Garcia Bosch, Joan Corp Sureda, Joan Badia Martí, Benet Casadevall Dansà, Josep Termes Bou, Salvador Lluch Cels, Anton Xifró Sellés, Pere Comes Vial, Artur Font Bo, Josep Brunet Vinyes i Joan Gelabert Malaret.

Han fet la seva presentació en aquesta Ajuntament de Marina, llicenciats, els minyons que segueixen, del Reemplant de 1920:

Robert Remus Brugué, Frederic Dussot Gener, Jaume Clarà Sainz, Llus Vert i Bartrina, Joan Sabater i Roquer, Joan Torroella i Tuhau, Pere Ciurà i Pou, de Sant Feliu de Guixols; Ramon Marquès i Roca i Dionis Rubes Gutarra, de Tossa.

— Ha pres possessió del seu càrrec el nou inspector tècnic de la Renda del Timbre, d'aquesta província, don Eduard Gómez Centurión.

— Aquest Ajuntament aprovà en la darrera sessió, tenint en compte l'informe de la superioritat i del senyor arquitecte municipal en l'expedient de trasllat dels Banys Ribot, interessat per D. Pere Rius Calat; l'ampliació i embelliment dels mateixos; la desviació de la Riera del Montaner, les quals algunes hores van actualment uns 110 metres més enllà de l'establiment; la sessió, durant l'estiu, d'un sector de platja, degudament tancada, per a establir les casetes dels Banys Sant Telm.

La resolució de l'Ajuntament, favorable a unes obres que per l'luxuositat tant honoren a Sant Feliu, ha estat acollida amb els següents minyons.

— Malgrat dels trafecs d'alguns elements de la U. M. N., s'hi van a les properes eleccions legislatives, podem assegurar que la dita acció no passa d'ésser una fantasia, puix que apart de l'escàs ajut que el districte concedirà als representants d'aquell escamot botiller, podem assegurar, sense por a desmentiments, que tampoc no compten, per a aital emoresa, amb l'ajut oficial.

MOLLET DEL VALLES

D'una denúncia d'epidèmia :-; La propera visita del F. C. Barcelona

Ha causat molta mala impressió en aquesta vila la denuncia que ha estat presentada al ministeri de Foment de Madrid, exponant que en aquesta població existeix epidèmia de grippe, la qual cosa era ignorada per les autoritats, puix que no havia estat advertit per cap dels metges de la localitat ni pels veïns interessats.

— Per al dia 22 dels corrents, dia de la festa major d'hivern, s'anuncia la vinguda de l'equip campió de Catalunya que lluitarà amb el Sabadell, per disputar-se la copa Trias de Bes. Hi ha veritable expectació per presenciar el joc maravellós del Barcelona, que s'espera presentar el seu onze complet.

— El dimenge, dia 14, se celebrà la junta general del Centre Nacionalista.

— També tindrà lloc, el mateix dia, a la sala de l'Ateneu, la junta general de la Germania de Sant Isidre.

RUBI

Organitzada per la Joventut Nacionalista, tindrà lloc, el dimenge, dia 14, una excursió de sociu de la mateixa, al Prat de Llobregat, per visitar l'Escola Radiotelegràfica, la Granja "La Ricarda" i l'estació d'Aeronautica Naval.

— Per a la vetlla d'avui, dia 13, està anunciada, al local del Centre Democràtic Republicà una conferència molt interessant que anirà a càrrec de l'eminent sociòleg, enginyer i director de l'Escola del Treball de Barcelona, En Rafael Campalans. Donà, com a complement de dita conferència es farà una visita a l'Escola del Treball de la Mancomunitat de Catalunya.

— Promet ésser molt autunda la festa d'enguany que amb celebració de Sant Antoni faran els socors de la localitat.

Hi haurà un ofici a l'església parroquial, passades amb carnatges guarits, balls i concerts, que tindràn lloc al local del teatre Domènec.

— Molt d'interès va despertar la conferència que dissabte passat va donar En Marcel·l Domènec al local del Centre Democràtic. El lloc va omplir-se, essent aplaudit el conferenciant, qui dedicà part del seu parlament a la qüestió catalana, comentant-la favorablement vers l'ideal nacionalista que tant arrelat està arreu de Catalunya.

— Dimarts va ésser enterrada a Barcelona dona Rosa Vicens, mare del distingit advocat i jutge d'aquesta vila En Joan Baptista Baró Vicens. Molts van ésser els rubnecs que amb tal motiu es traslladaren a la capital.

— Va nostre sentit condol vers l'amic. L'Ajuntament va aprovar en la seva darrera sessió el compte de caixa del tercer trimestre d'aquest exercici, que donà de sobrant 19.047'24 pessetes; els estats de cobraments de la plaça mercat i escriptors pertanyents al mes de desembre, que pugen 11.941'83 i un pressupost extraordinari del valor de pessetes 34.403'35, a l'objecte de reformar capítols de l'ordinari fallats de recursos i també per legalitzar la compra de la nova Casa de la vila.

— L'Associació de Carreters celebrà el vinent dimarts les tradicionals festes religioses i profanes en honor a l'ur Patró. A la Llaga tindrà lloc també un ball de tarda i un altre a la nit.

— El pont i terrall que venen fent-se al "Torrent d'En Gené", des de fa algunes setmanes, donen molt que dir, per deixar quasi intransitable el pas dels vehicles.

SANTA COLOMA DE GRAMENET

La Llaga Nacionalista celebrà al dia de Reis un ball bell d'orquestra, havent-hi la sala endimencada, igual que per la festa major recentment passada.

— Dissabte 13 de gener de 1922. Un cicle de conferències a l'Escola d'Informers :-; Moviment demogràfic durant l'any 1922 :-; La nova Junta del Sindicat Comercial i Industrial

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 13 de gener de 1923.
Hores d'observació: 7, 13, 18
Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 753.2; 761.4; 763.8.
Temperatura sec. 5.0; 10.7; 8.1.
Temperatura humit. 2.3; 5.0; 5.0.
Humitat (centèsimes de saturació): 58; 32; 58.
Direcció del vent, ESE.; W.; E.
Velocitat del vent en metres per segon, 1.
Estat del cel, quasi serè; quasi tapat; serè.
Classe de núvols, stratus-cumulus; stratus-cumulus.
Temperatures extremes a l'ombra: Màxima, 12.1. Mínima, 4.3.
Mínima arran de terra, 2.2.
Oscil·lació termomètrica, 7.8.
Temperatura mitja, 8.2.
Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data, 0.0 mil·límetres.
Recorregut del vent en igual temps, 155 quilòmetres.

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona: Dues pessetes cada mes. Catalunya, Espanya i Portugal, 7 pessetes tres mesos; 15 els sis mesos, 30 un any.
Unió Postal: 25 pessetes tres mesos; 50 els sis mesos, 100 un any.

Ahí, al matí, don Joaquim Cabot i Rovira, president de Cambra de Comerç i Navegació, fou lliurament al director del Banc Espanyol de Xile, de la quantitat recaptada per subscripció amb l'objecte de contribuir a alleujar les misèries i desgràcies causades per terratrèmols ocorreguts en aquella nació a mitjans de novembre darrer.

Ahora posà a mans del senyor Consol general de Xile, don Anselm de la Cruz, una expressiva comunicació que la Cambra dirigia al president d'aquella República, comunicació a la qual va unir la llista dels donadors de la quantitat recaptada, quantitat que puja a 30.000 pessetes, de les quals una part correspon a subscripcions particulars efectuades per altres entitats que han volgut sumar-se a la iniciativa de la Cambra de Comerç i Navegació.

La Cambra de Comerç de Sabadell ha aportat 1.000 pessetes; l'Associació de Comerciants Importadors i Exportadors, 500; la Casa d'Amèrica, 475 i la Cambra Oriental del Llibre, 1.000.

Estaven presents a l'acte, a més de l'expressa, els membres del Banc Espanyol de Xile, senyor Ignasi Jordana, senyor Llorenç Mir, senyor Salvador Perera i senyor Salvador Vidal, el vice-president de la Cambra de Comerç i Navegació senyor Josep Armenteros i el secretari de la mateixa Cambra.

El Banc Espanyol de Xile ha efectuat el gir per cable i de franc.

L'acte de la remesa de la quantitat recaptada al Banc Espanyol de Xile fou a més a més una demostració de la Cambra i els senyors Consol general i Consellers del Banc, es cantaren cànçons reveladores dels sentiments de fraternitat que uneix la República de Xile amb el nostre país.

MONTAÑA

Vi agra 875 amp. lltre
Dollers ARNO & MARISTANY

Al Dispensari mèdic-ginecògic per a pobres del Centre Social de Bellm, Tallers, 45, s'ha establert una obra comunitat especial per a les malalties de coll, nas i oïdes, tots els dilluns i dissabtes de set a vuit del vespre, a càrrec del doctor Lluís G. Tena i Alvar, metge de l'Hotel Clínic.

RESTAURANT ROYAL

Saló de Te
Cada dia de dilluns de 5 a 7/4 de 8 a 11 i de dimarts de 9 a 11.

El Comitè d'Exercitament del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, ha organitzat un diàleg de conferències d'Orientació Econòmica.

Aquesta conferència tindrà lloc durant els mesos de gener, febrer i març, els dies que oportunament s'anunciaran.

La primera conferència d'aquesta sèrie tindrà lloc el dia 25 del present, a les 8 del vespre, a l'estatge social del Centre, Família de Santa Mònica, 25, a càrrec del senyor Josep Cò de Triola, president del Sindicat de Periodistes Esportius, sobre el tema: "La fotografia aplicada a l'excursiisme".

PARAQUES CLAPES

Ferran, 14, casa

PARQUES CARDUS

Pontassera, 10

Dimarts vinent, dia 16, a les 8 del vespre, el doctor Ramon Tarré, director del Laboratori Microbiològic Municipal donarà a l'Institut de Vilanova, una conferència pública sobre els següents interessants problemes: "Crítica de la Psicologia experimental".

El millor tren per anar-hi és el que surt de l'estació de la Plaça de Catalunya, a les 7.25. Hem podrà tornar amb el que arriba a Barcelona a un quart de cinc.

Organitzada pel Directori dels Pomells de Jovenut de Catalunya, tindrà lloc avui en aquesta ciutat, la "Festa

del 800 Pomells" en celebració d'haver arribat a aquesta xifra els constituents actualment.

A dos quarts de nou del matí a l'església nova de Santa Anna, se celebrà una solemnisíssima Missa de Comunió general, en la qual predicà el canonge d'aquesta Seu, don Carlos Cardó. A l'acabament de la cerimònia religiosa, seran benides les noves banderes dels Pomells que les portin.

A dos quarts de quatre de la tarda tindrà lloc al Palau de la Música Catalana una interessant vetllada, en la qual intervindran valuosos elements. Revertirà magna solemnitat l'acte de fer presentació al poble català de les ensenyances pomellistes, essent esperat amb interès el parlament que amb tal motiu pronunciarà el fundador del Moviment de Jovenut, En Josep Maria Folch i Torres.

Galeria Layelanes

CORTS CATALANES, 613
MOLLES, JOIES, TAPISOS
LAMPARAS decoració, projectes per eminents artistes

LOS

Catarros, Refredats, Bronquitis, cròniques, es curen ràpidament amb l'Elisir Gomenel Climent.

L'Associació general de Tocinaires de Barcelona, solennitzarà la diada de Sant Antoni Abad, Patró del seu gremi, que s'escau el 17 del mes que som, amb un Ofici a gran orquestra i cor a l'església de Santa Anna.

A la tarda hi haurà concert a l'estatge social i al vespre ball al teatre Novetats.

La mateixa associació ha repartit bons de pà, havent-nos reunits un lot, el qual hem començat a repartir entre persones necessitades.

Dijous passat, visità les obres del Temple de la Sagrada Família el Col·legi del Passeig de Sant Joan, dirigit per En Josep Solano Salazar. Finida la visita, mestre i deixebles cantaren el Veu Jesús a la creixent, cantant cançons i adorant-lo.

Avui, visitaran les dites obres, els alumnes de l'Escola Parroquial de Nostre Dona de la Bonanova.

CAFÉ "LAGARZA"

EXQUISITO Y PURO
VENTA EN COLMADOS

CAMISERIA SANS

Boqueria, 32

Gran assortit en novetats

L'Acadèmia Mèdico-Homoeopàtica de Barcelona

celebrarà sessió científica diària, dilluns, a les 8 del vespre, presentant part en la discussió del tema, del doctor Guzmán, els doctors Pérez, L. Torrent i A. Vinyals.

Sangra Tel. 1472 A. Canyeras

Pelut, 11

Calendariis rebuts

Arts Gràfiques Marcoll, València, núm. 245.

Serra i Rosell, Enric Granados, 122.

Tipografia La Acadèmica.

B. Garriga Escarper.

Con Cuyra, Portal de l'Angel, 21 i 23.

E. Juncosa, Filadèlfa de capelata.

Enric Vinyals, Claris, 34.

J. Mili Albornoz, Urgell, 11, bis.

Banc Vitalici d'Espanya.

Casa Provincial de Caritat.

Sambas i Companyia, S. en C, Arribau, 159, Fàbrica de Rafiners.

Andreu Mir, Arts Gràfiques, Montseny, 21.

Klein i Companyia, Princesa, 61.

JOIES VILANOVA UNID, 6

El Consell Director de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, ajuntant-se a 10 que disposa d'una sala d'estudi, celebrà sessió científica ordinària, diumenge, dia 21, a les 8 del vespre, tingué la Comissió organitzadora del Centre Nacional d'Història i Geografia de Catalunya i nomenar al senyor Josep Granit i Sala delegat de la Protectora dins el Patronat de l'Escola Catalana Mestres Cinto.

Diversos amics del notable pintor Antoni Paré han decidit reunir-se en un obigat íntim per celebrar l'acte que ha obegut l'Exposició de les seves obres al Saló Paré.

L'acte tindrà lloc el vinent divendres.

Material per a Calefacció F. A. R. E. (Mila)

Pots, planxes, estufes, fogons, termofors graduables, termoràpits, assecacabells escalfadors d'aigua, escalfallits, torrapans, etc.

METRON Plaça de Catalunya, Núm. 17

dià 17, al vespre, al Restaurant Marti.

Els que desiguen assistir-hi poden inscriure's al Saló Paré, Círcol Artístic i Restaurant Marti.

CORDILLERA

Vi blanc, 0'75 amp. lltre.

Cellers ARNO & MARISTANY

LINOLEUMS

PER A PISOS

Gran assortit en dibuixos ample, 1'83 m.

al metre lineal, 15 ples.

al dipòsit més

IMPORTANT D'ESpanya

JOAQUIM ROSICH

Ronda St. Pere, 7

Plaça Sta. Anna, 9

Tapineria, 33

BARCELONA

Champory

Enquesta Verda

ALS TAULES BEN SERVIDES

GRANS BANQUETS

En beuen los intel·ligents

El teniu mal de coll ussi

FARINGOL

Demaneu-lo a les farmàcies i Rda. Sant Pere, 39, farmàcia Araga.

Secció Marítima

Moviment marítim

Valxells entrats

Vapor espanyol "Mabón", de

Mabó, amb càrrega general i 8

passatgers. Amarrat moll de Ma-

rell. Consignatari, Ameyou.

Vapor espanyol "Mercedes", de

Gipón, amb càrrega. Amarrat moll

de Ponent N. Consignatari, Ba-

gote i Foubert.

Vapor anglès "Ravenna", de

Brest, amb càrrega general. Amarrat

moll de Ponent N. Consignatari, H. Robert.

Vapor espanyol "Cabo San

Martín", de Sevilla, amb càrrega

general i 28 passatgers. Amarrat

moll de Ponent N. Consignatari, H. Robert.

Vapor anglès "Mabón", de

Mabó, amb càrrega general.

Vapor espanyol "Soc II", de

Alacant, amb càrrega general.

Amarrat moll de Ponent N. Consignatari, Pasqual.

Vapor espanyol "Mallorca", de

Palma, amb càrrega general.

Amarrat moll de les Drassanes.

Consignatari, Companyia Trans-

mediterrània.

Pailebot espanyol "Integritat", de

Sant Carles, amb càrrega.

Vapor espanyol "Junalia", de

València, amb càrrega general.

Vapor espanyol "Polar", de

Las Palmas, amb càrrega general.

Amarrat moll d'Espanya S.

Consignatari, P. Arguimbau.

Goleta espanyola "Correos", de

Sant Felip, amb càrrega general.

Vapor espanyol "Correos de

Jesús", de Capdepera, amb càrrega

general.

Vapor noruec "Rector", de Ge-

nova, amb càrrega. Amarrat moll

d'Espanya E. Consignatari, Ra-

monet i Lelgado.

Vapor anglès "Pintón", de La-

vergo, amb càrrega general.

Amarrat moll de Barcejona S.

Consignatari, Mac Andrew.

Vapor francès "Circassie", de

Marsella, amb càrrega general.

Amarrat moll del Morrot. Consignatari, I. Villavechia.

Vapor belga "Henri Gerling", de Málaga i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona S. Consignatari, Mac Andrew.

Vapor espanyol "José Maria", de la mar, amb peix. Amarrat moll de Llevant. Consignatari, S. A. de Navegació i Pesca.

Vapor alemany "Vesta", d'Hamburg i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de Sant Bernat. Consignatari, Bernat i Companyia.

Vapor italià correu "Principessa Mafalda", de Buenos Aires i escales, amb càrrega general i passatge. Amarrat moll de Barcelona S. Consignatari, Itàlia Amèrica.

Valxells despàxats

Vapor espanyol "Villarreal", amb càrrega general, cap a Car-

tagena i escales.

Vapor espanyol "Canalejas", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Cullera", amb càrrega general, cap a Gandia i escales.

Vapor espanyol "Cabo San Martín", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Huerfano", amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.

Pailebot espanyol "Nuevo Lareño", amb càrrega general, cap a Palma i Andorra.

Pailebot espanyol "Fernando Gasset", en llast, cap a Vinarop.

Pailebot espanyol "Villa de Arenys", amb càrrega general, cap a Palma.

Bergantí goleta italiana "Catalogna", en llast, cap a Terranova.

Valxells sortits

Vapor belga "Isar", amb càrrega general i trànsit, cap a Tar-

ragona.

Vapor espanyol "Espana Número 3", en llast, cap a Cartagena.

Vapor espanyol "Rita", amb càrrega general, cap a Málaga i escales.

Vapor danès "Ebba", en llast, cap a València.

Vapor danès "Skagerak", en llast, cap a València.

Vapor alemany "Mosel", amb càrrega general i trànsit, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Venus", amb càrrega general, cap a Castelló i Lache.

Vapor anglès "Ravenna", de trànsit, cap a València.

Vapor francès "Circassie", de trànsit, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Mabón", amb càrrega general, cap a Mabó.

Vapor espanyol "Mallorca", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor italià "De Vittorio", en trànsit, cap a Gènova.

LES SARDANES

A la Unió s'ha constituit una nova colla amb el nom d'Antiga Principal. Els elements que la componen, esperem que serà una "gran colla".

La Principal del Camp continua amb la seva obra patriòtica. Ha fet cançons, sars, la sardana, València i a Sant Sadurn. Endavant, xiquets de València us desiguen un gran èxit.

Avui acurà una altra organització sardanista, sota el nom d'Elle Novella.

L'Associació Catalana d'Estudis ha preparat, pel dia 21, al matí, un concert a càrrec de l'Orfèu Gracien i la colla Barcelona. Tindrà lloc al nostre Goya.

En la vista que "El cavall de Sant Jordi" fura al Casal Popular de Rubí, un dels oradors parlarà de la Sardana.

L'Agrupació Sardanista ha tingut el plaer de celebrar una audició a profit del Monument a En Pro Ventura, la qual tindrà a càrrec de la colla "Municipal Olotina", que tindrà desinteressadament.

PROGRAMA

Avui, matí:

Agrupació Sardanista. Plaça de Catalunya. Colla Municipal Olotina. A profit del Monument a En Pro Ventura.

Ponent de la Sardana. Plaça Rius i Taut. Colla Catalana.

Grup Sardanista "Noi Escat". Correr del Comerç, davant Estació de França. Principal de Perelada.

Ponent Sardanista Martinec. Plaça València. Colla Barcinó.

Dimanche, tarda:

Ponent de la Sardana. Ronda Sant Antoni-Casnovas. Colla Barcinó.

Jovenut Sardanista del Centre Moral del Poble Nou. Passeig del Triomf, número 53. Colla La Principal de Perelada.

Agrupació Sardanista. Plaça de l'Angel. La Municipal Olotina.

Avui, nit:

C. A. D. C. I. La Principal de Perelada.

Agrupació Sardanista Bar Flàvia. La Municipal Olotina.

Heu's aquí el programa que executarà en l'audició del Nou Escat. La Principal de Perelada.

"Pomella desclota", Blanch; "Amor perdut", Morera; "Elis", P. Serra; "El senyor Esteve", Morera; "El que veia la Roma", Blanch; "Margaridita", Pujol.

Avui, diumenge, a les cinc de la tarda, tindrà lloc, a l'estatge del Centre Moral del Poble Nou (Passeig del Triomf), una audició de sardanes a càrrec de la molt aplaudida colla empordanesa La Principal de Perelada.

Jocs Florals Catalans de Cuba

CONVOCATORIA

A tots els poetes i prosadors de parla catalana, per complir l'honrosa comanda que ens feren tots els organismes catalans de Cuba que integren aquest Consistori, us convidem a prendre part en els Jocs Florals Catalans de Cuba, que se celebraran el dia 6 de maig de 1923 al Saló de Graus de la Universitat Nacional, i els quals es regiran per l'adjunt cartell.

Premis ordinariis

La Flor natural, Englatina d'or i Viola d'or i argent.

El Consistori fa d'argent de "cent dollars" a cada un dels guanyadors dels tres premis ordinariis i medalla d'or a més a més per a la Flor Natural.

Premis extraordinariis

I.—Cent dollars. Ofert pel Consistori a la millor composició en prosa de caràcter literari.

II.—Cent dollars. Ofert pel Centre Català de l'Havana al millor treball

NURIA I VICTORIA

Son les millors marques de llet condensada
Preneu-les, que són de producció NACIONAL

No desitja ésser sempre el primer?

"BROMOGRAPH"

Màquina reproductiva elèctrica per a la confecció
de postals, catàlegs, marions, etc. En dues hores
pot fer vostè mateix 1.000 reproduccions pres-
cindint d'impressors fotogravadors i a preu molt
més econòmic

METRON

Plaça de Catalunya, 17

ELS MONJOS DE MONTSERRAT i la casa J. FONOLLEDA SERRA de Barcelona

fan avinent que per embarcat en aquell Monestir és el que es ven per tot arreu amb el nom de

AROMA DEL MONTSERRAT

EL CAPITAN LA CHESNAYE 444

oro? Con tal que tengas a tu disposición tanto como necesites para satisfacer tus gustos, tus deseos, tus caprichos, ¿no es este el punto esencial? ¿Qué te importa, pues, la realidad con tal que tu apariencia le conduzca al mismo fin?

—Tendrás razón, padre mío—exclamó Mercurio, convencido por el extraño razonamiento de maese Eudo—. ¿Qué importa la pureza de la materia si la imitación puede engañar a los otros hombres?

—¡Bien, hijo mío!—dijo maese Eudo con risa maligna—. Saber engañar es una ciencia todavía más útil y provechosa que todas las que estudiamos. Por fin estoy contento de ti. He sabido todos los pormenores de tu expedición contra el palacio Mercoeur, verificada en la última noche. ¡Mi sangre corre por tus venas! ¿No es cierto que experimentabas una voluptuosidad extraña, burlando la vigilancia de los criados, sembrando a tu sabor la muerte y el estruendo, mandando como duque y señor en la marada de este insolente señor, viniendo a tu disposición sus riquezas, de las cuales se apoderaban los tuyos? ¡Oh, yo conozco el sentimiento que os anima en semejantes voluptuosidades que he disfrutado por largo tiempo! ¡Hoy día la edad me priva de estas gozosas desgracias!

A45 Folletín de LA PUBLICIDAD

dos de los otros hombres, pero soy buen padre, Mercurio, y revivo en mis hijos!

Mercurio no contestó, y la máscara impidió ver la expresión de su rostro.

El de maese Eudo resplandecía de gozo: sus pequeños ojos brillaban como dos diamantes y se agitaban febrilmente bajo sus párpados.

—En cuánto evalúas la presa?—dijo por fin.

—En unos mil escudos de oro.

—¡Pese!—hizo el anciano con un gesto de desdén—. Estos lorenenses se han vuelto muy miserables. ¿Habéis hecho la participación?

—Sí, padre mío.

—¿Y lo que nos ha tocado?

—Esta mañana ha partido, bajo una escolta, para las cuevas de las cuales pasea Reynold el secreto.

—¡Muy bien! ¿Los tres debéis partir esta noche después del baile?

—Sí, padre mío.

Maese Eudo miró a Mercurio sin proseguir la conversación; los ojos del anciano se fijaban como dardos en el químico con una expresión singular: la envidia, los celos y la cólera se leían en sus miradas.

—El va a venir—prosiguió luego caminando de largo y dirigiéndose a Maese

EL CAPITAN LA CHESNAYE 448

transversales, presentaba este admirable torro de piel lisa tan extraordinariamente apreciado por los orientales.

Su cola, con anillos alternativamente negros y amarillos, terminando por una punta negra, balía orgulosamente sus costados carnosos.

Al abrir la boca se le contraía la piel de la cabeza, descubriendo sus dientes, agudos y ávidos de carne.

Las patas delanteras, extendidas hacia afuera, permitían distinguir la extensión y la fuerza de sus aceradas garras.

El cuerpo medio doblado, daba un indicio de la soltura y agilidad propias de esta clase de mamíferos.

Al ver a maese Eudo lanzó un rugido gutural.

El anciano, sin parecer intimidarse, lo más mínimo, dió, sonriendo, un paso hacia la jaula.

—¡Y bien, Baco!—dijo el mágico poniendo su mano derecha en la reja—. Eres todavía muy arisco, y es preciso que intervenga en tu educación para completarla.

Al oír el sonido de una voz humana, el tigre replegó más aún sobre sí mismo y parecía pronto a arrojarle a su presa.

El anciano apoyó la otra mano en la

446 Folletín de LA PUBLICIDAD

barrita quedó entera en medio de los trozos.

—El cuerpo es sólido!—murmuró Mercurio.

Maese Eudo volvió a tomar la barra, siempre con ayuda de las tenazas, y la sumergió en una vasija llena de agua fría; el agua empezó a hervir al recibir el ardiente metal en su seno.

—¡Examina!—dijo con aires de triunfo.

Mercurio había sacado de uno de los cajones de la mesa una barra del mismo volumen a corta diferencia que la que había fundido el viejo sabio.

Esta barra era un pedazo de oro de la mayor pureza.

Acercando las dos barras, examinólas con escrupulosa atención.

—El mismo color!—dijo.

Luego, echándolas por separado en los platillos de una balanza.

—El mismo peso!—añadió.

Entonces, volviendo a tomar la primera barra y poniéndola en la superficie lisa de un yunque, cogió un enorme martillo, lo levantó con la ayuda de ambas manos hasta encima de su cabeza, y descargó un formidable golpe.

El pedazo de metal se aplastó bajo el choque, pero no se desprendió del yunque.

Vins de postres des de 2no pesetas
de laun 0'75
Vinagre a 75 centims

Verg. 12 - T. 961 - A
Ramb. 15 - 1645 - G

Obsequia els teus hostes amb LLANO GINETE i CAMPILLO - RIOJA

PELLETERIA

LA SIBERIA

RAMBLA CATALUNYA, 15 CORTS CATALANES, 624

Fi de temporada :: Grans rebaixes

15⁰ DE DESCOMPTE

EN TOTS ELS ARTICLES CONFECCIONATS

Exposició als aparadors d'articles de gran reclam

SALÓ CATALUNYA

Demà dilluns, 15 de gener ESTRENA de l'emocionant drama cinematogràfic

La presa de l'abim

GRANDIOSA CREACIO DE L'EMINENT TRAGIC HOBART BOSWORTH
i LA FORMOSA ESTRELLA GRACE DARMOND

Programa Ajuria Especial

Exclusiva: SELECCINE - S. A.

El tap-corona, únic ja usat arreu del món
s'imposa també a Catalunya

Fàbrica de taps-corona a PALAFRUGELL (Girona)

Màquines automàtiques d'omplir i de tapar a TAP-CORONA
per a cerveses gasoses, aigües minerals, etc., etc. Màquines a
mà per a ús domèstic i laboratoris de faràmcia i perfumeria

Representants de les marques SHIELDS i ADRIANCE i fabricants de les

INTACO "A" "B" "C"

LA INDUSTRIAL TAPON-CORONA S. A.

CAPITAL DESEMBORSAT 1.500.000 PESSETES

Casa a Nova-York

Exposició i venda: Corts Catalanes, 403 BARCELONA